

κ

leks, n., ¹leksed, pl. =, ¹lekser,
bokstafven κ.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Y, n. ^{t.} yjed, pl. =, ^{t.} yjen, ^y
bokstafuen y. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† yl
yl, m., t. hv, fl. 2 a.
- na, epitet på en person
som skrater, sjunger med
falsetton. G.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+yla
yla (- ar. - a. - ad. - ad. blow
i n. sing. - a. pl. - r)
intr. , skraka, sjunga
med falsetton. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ylank
ylank, n. - d. utan pl.,
skribande, sjungande
med falsseton. Lj.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ympa
s.
²
ympa, f. - n, pl. - por, - na,
ympa.

i ar ber ²ympar, de har
hon alri jort por. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ympa
v.

²
k²ympa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- h, - a, pl. - r) tr., ympas.
²
k²ympa tr. g.

№ 323.

Ljunits hd

Ter Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ympant
²
ympant, n., - d, utan pl.,
ympande. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ympning
ympning, m., - lov, utan fl.,
ympning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
yngel, n. - led, utan pl.
konstl., yngel. G. yngel

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Yngla (- ar, - a, - ad) intr.,
yngla. Gj. yngla

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynk
ynk, m., t. ha, utan fel,
omkan. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
ynka
a.

ÿÿÿÿ

enstaka

nan ÿÿÿÿ æw di àlon élste

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

* y nka
adj.

ÿÿÿÿ

enstaka, enda

han hog hól no ned ÿÿÿÿ
ron

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

yuka
²
yuka (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - h, - a, pl. - r) tr.,
ömka. Gj.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ynkank

²
ynkank, n. d. utas fl.,
omkande. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

yukas

²
Yukas (-as, -as, -ads, impe-
rat. -as, pl. =) dep., ömka
sig.

²
Yukas och nan. Y.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ynkelygg
² ynspalygg, m., - ha, fl. - a,
- na, ynspalygg. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lünd

yuklig
yngfeli l. - ljon, m. och f.,
n. - let, pl. - lja, och efter
bor, för, yngfeli o. s. v., konf.
yngfelijare, - jast, ömblig.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrkligt
yrkpalat och efter för, för,
yrkpalat, komp. yrkpalijare,
- fast, adv. ömkligt.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ypa
ypa² (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- h, - a, pl. - r) tr., ypa.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yp²perlig
yp²perli, m. och f., n. - l²ut,
pl. - l²ija, komp. - l²ijara,
- l²ijast, ypperlig. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ypperligt

²
raport, adv., komp.
- lijarer, - lijarst, ypperligt.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yr² l. ¹or, m. och j., n. yrt,
fl. yra och efter för, för,
yra, komp. yrare, yrast,
yr. Om simnelaget.
G.

N: 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
gra . f. - a. utan fl. gra
gra. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gra
v.
2
gra (- ar, - a, - ad) intr.,
gra. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²grane, n., - d, utan pl.,
grande. G.
²Grane¹ har sat am.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹yrked, m., -hn, utan pl., yrket
yrket, ysterhet. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lünd

yrk¹ta, f. - n, pl. - tor,
- na, yrk²ta. G.

yrk²ta

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrke
yrke, n. i - d. pl. = i - n,
yrke. Troligen nyare ord.
Det äldre är förmodligen yrke.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tykel

²
yrffel, m., - kon, pl. - ffla,
- na, epitet på en särdeles
arbetsam, driftig, putinerad
man. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrvaken
yrvägen m. och f. , n. - ged,
pl. - gna, Komp. - gnark,
- gnast, yrvaken. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yröagenhet, m. i. - en
utan pl., yröakenhet.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrväder
yrväder, n. i. - hd, utan pl.,
yrväder, snöyra. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrvädersdag

yrvärsda¹, m., - n, pl. =,
- na, yrvädersdag, dag
di svar snögra inträffar.
di kom fjörens² hid den
värste¹ yrvärsda¹n. G.

N 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ ysla sig

²
ysla si (- ar, - a, - ad, - a, pl.
- r) refl., uppstiga från
hilarde ställning, ^{börja} röra på
sig. Om människor. J

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. _

+ yta
²yda (¹ydor, öpriga tempus
obrukt.) Tr., lämna, gifva
tribut.

²yda sa tr di fätije.
vi ¹ydor väs lita tör tr
skalorna. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yüerligt

²ydalut, och efter för, för,
¹ydalut, adv., komp. yda-
lijare, -jast, yüerligt,
beläget på yüerkanta.

²äta di sa du ente ²fälör
i loragräven: du star sa
²ydalut. - a, öla star enda
²ydalijare en ja. G. G.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

ryka, - kn

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
alsk, m., - n, fl. -sor, -^{yka}na,
yka. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
veshäm^are, m., - n, ykhammar
- na, ykhammare. pl. - hämra,
Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²älsk_uskä_{ft}, n., - ad, ^yskä_{ft} = 1 - kn,
y_{skä}ft. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

g

¹
sita, n. , - d, pl. = , - n,
bokstafuen z. g.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simpp, n., simpp¹ed, utan pl.,
sink. Metau. G. zink

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinff¹bid, m., - en, pl. - a,
- na, pinkbit. G. pinkbit

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zinkplåt
sinfplåt, m., - en, pl. - a,
- na, sinkplåt. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zinkstycke
singfestiffen, n., - d, pl. =, - n,
sinekstycke. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ginktak
sinfplåg, n., - ed, pl. =, - en,
sinktak, med sinkplåt
täckt tak. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

a, f., - n, pl. aa², - na,
å. g.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

2°

a, n, - d, pl. =, - n, bok-
stapven å. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibo

abo¹, m., - bowen¹, pl. - bowa¹,
- na, abo. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbo
s.

åbå, -en, -a, -ana

bonde, hemmansbrukare, såväl självägande
som arrendator.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

åbodotter

= bonddotter

och så i officiella handlingar och i
gravskriften.

"Åbodötternarna Alma och Olga Olsson",
gravskrift i Sjörup br. 1910.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äbödötū

äbödötör, -dötör l. äbödötör,
-dötör, f. -hn, pl. -tra,
-na, äbödötter. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
aboglut l. 2
aboglut, m.,
- kn, pl. - a, - na, abobarn.
L.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbokvinnor

åb¹okvinnor h. åb²okvinnor,
f. - n, pl. - nor, - na,
åbokustru. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åboston

hemmaparande (vuxen) bondson
som icke har eget jordbruk; ä en
gravskift ä Skärby kyrkogård Läses:

Åbostonen Per Persson

Blackholmen

* 1883 + 1910.

Nr 5109 Skärby, Ljunits hä

I. Ingers 1952.

åb^oson

åb¹o¹son, -son l. åb²o²son,
-son, m., -hn, pl. -or, -na,
åb^oson. G.

M 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbåka sig
åbåka si | - ar, - a, - ad, - å,
pl. - ar / tr., uttr. för orena
sig, göra sin tarf. G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärdjörn

Ärdjörn, n., - hd, fl. = 1 - kn,
ärdjörn, snäppare, kvarmed
ärdlätning utföres. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ädeläta

²
ärlä / -lär, -lör, -läd, -lära,
m. och f., n. -läd, pl. -läna,
-lä, pl. -r / tr., äderläta.

Lj.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ädelitand

²
äreläne, n. - d. utan pl.
ädelitande. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åderbätning

åderbätning, m., - ha, utan fl.,
åderbätning. G.

Ljunits hd

N° 323.

Fer Larsson 1898-1900.

x ädra
s.

ära -an -or -orna

de kan hända de kan
driva i ärorna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åder

²
åra, f. - n, pl. - ro, - na,
åder. Blod-, väneråder.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihälla

¹
ahela, f. - n, pl. - lor,
- na, brant vid randen
af en å.

¹
kr¹ejad gör lost för ahel¹lor
na, för där e br²å b²ede.
L.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

varst

äka
v.

äga . -or

di ägor böt a gær k^um
li^u som y^usta p^uga

Nr4569 V.Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1962

äka
u.

äga

n^u kan du fe äga bört, so
fan du g^äu h^äm lⁱasom y^ästa
p^äga.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

åka
v.

åga

det var en fjänare frå åga
me dom (saml. till kyrkan).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

åga

han va lisen, for han fik
änta åga.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

åka

²åga (¹ågor, åg l. ²åkte, åkt l. ²åged,
²ågen, åg, part. pres. ²ågenes) åka, tr.
och intr. Inkomst

åker

²ågare, m., -n, pl. =, -rna, person,
som åker hos någon annan.

åkerbräda

²åkerbräda, f., -n, pl. -dor, -na,
åkerbräde. Ljunits hd

Nr 323. Per Larsson 1898-1900.

åka
v.

åga, åg, åged.

1876.

Nr 3111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

åga met. åg

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

åka in

aga ég

köpa in, inbåga, om grödan.

kan ga si te a aga ég nu.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

ikana

¹
ikana, f. -n, pl. -nor,
-na, hvit näckros: *Nymphaea*
alba. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* äkanna

М. äкана

gul näckros, *Nephae luteum*.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

äkneblad

¹
äkanblä, n. - d, pl. =,
- n, blom- l. stjälkblad
af hvita näckrosen. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

äkannerot

¹äkanneröd, m., -en, pl.-rjedor,
-na, rot af hvit näckros.

har gar en tydzemän² o selor¹
kalmoröd, o sa e de lante²
ridan² äkannerjedor. J.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ikant

akant, m., - ha, pl. - or, - na,
ikant. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkebräda

ågebräda, - - - an;

sittbräda då man kör l. åker;

Nr 4238 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äkdyra
²
ägedyra, f. -n, pl. -nor, -na,
äkdyra.

äkvagn
²
ägvagn, m. -en, pl. -a, -na,
äkvagn.

Ljunits hd

N° 323. Per Larsson 1898-1900.

¹
agor, m., -en, pl. ²agra, -na,
åker.

åkerbit

agorb¹id, m., -en, pl. -a, -na,
åkerbit, åkerlapp.

åkerh[?]ona

agorh¹igna, f., -n, pl. -nor, -na eller
-h²uns, -en, Drapphona, perdril cinerea,
2) nyckelpiga, Coccinella septempunctata.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äkerhöna

agorkhöna, f.

insekt = Marie Myckelriga.

fly, fly agorkhöna

i mänen blev de solfön a gränt vän.

(banransa).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

agorh¹ene - l. - h¹änsa¹ägg, n., - ed,
pl. =, - en, raphönsägg.

agorh¹ene - l. - h¹änsa¹fj¹är, m., - en,
pl. - a, - na, raphönsfjäder.

agorh¹ene - l. - h¹änsa¹fl¹äk, m., - en,
pl. - a, - na, raphönsflock.

Ljunits hd

N° 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dj.

af.

agorh¹ne - l. - h¹nsagömp, m.,
- en, pl. - a, - na, raphönsstjært.

agorh¹ne - l. - h¹nsahöved, n., - ed
pl. =, - en, raphöns hufud.

agorh¹ne - l. - h¹nsakr¹ey, n., - ed,
pl. =, - en, Tyr raphönskreatur, en
utryck af deltagande l. medlidande.
2) nyckelpig kreatur, utryck af del-
tagande l. medlidande med nyckelpigan.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äkerhöna IV

agorhijne - l. - hunsalört, m.,
- en, pl. - a, - na, rapphönsträck.

M 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dj.

äkerhona I

agorh¹yna - l. - hu¹nsalyz, m.
- en, pl. - a, - na, raphönsflock.

agorh¹yna - l. - hu¹nsan¹eb, n., - ed,
pl. =, - en, raphönsnäbb.

agorh¹yna - l. - hu¹nsa¹öge, m.,
- n, pl. - ga, - na, raphönsunge.

№ 323.

Ljunits hd

Lj.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agorh¹ne - s. - h¹nsari¹de, m.,
 - n, pl. - da, - na, rapph¹ns-
 rede.

agorh¹ne - s. - h¹nsaskri, n.,
 - jed, pl. =, - jen, rapph¹nsstri.

agorh¹ne - s. - h¹nsaskr¹a, n., - d,
 pl. =, - n, 1) rapph¹nskr¹opp,

2) rapph¹nsst¹ackare, n¹ryck af
 deltagande med rapph¹nsan. dj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agorhöne[†] - s. - hunsastakal, m.,
 - en; pl. - kala, - na, raphöns-
 stackare, utryck af deltagande med
 raphönan.

agorhöne[†] - s. - hunsastej, m., - en,
 pl. - a, - na, raphönsstek.

agorhöne[†] - s. - hunsaffjyd, n., - ed,
 utan pl., raphönsköt.

Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund
Per Larsson 1898-1900.

äkerhona VIII

ägorhyne - h. - hänsavinge, m.,
- m, pl. - za, - na, Drapphönsvinge,
2) vinge af nyckelpigan.

Ljunits hd

Nr 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dj.

äkerkål

ägorkål - en

våren. = äkersejor

Nr 4569 V. Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

åkerkål

agorkål

växtnamn

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

agorkå^l,
l

brassica campestris eller även

Sinapis arvensis

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

äkerkål

agorkäl

äv. ss. bet. på *Raphanus ~~radicata~~*.

Raphanistrum.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

äkerkål
ägor¹kål, m., -en; utan pl.,
äkersenap, äkerkål, sinapis
arvensis.

ägor¹kål¹abl, m., -en, pl. -a, -na,
fröskida af äkerkål.

ägor¹kål¹ablä, n., -d, pl. =, -n,
äkerkålsblad.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

x äkerkålbräcke
agorkålabräcke, n., -d, utan pl.,
ogräs bestående af lefvande eller
död äkerkål.

-frö

agorkålafrö, n., -d, pl. =, -n,
äkerkålsfrö.

-ört

agorkålalört, n., -ed, utan pl.,
äkerkålssträp l. -strunt, för-
aktligt epitet om äkerkål.

dj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål mög

agorkå¹alamög, n., -ed, utan pl.
åkerkålskräp s. - strunt, för-
aktligt epitet om åkerkål.

- planta

agorkå¹aplanta, f., -n, pl. - tor,
- na, åkerkålsplanta.

- plätt

agorkå¹aplätt, m., -en, pl. - a, - na,
med åkerkål bevänen fläck af
odlad jord. **N° 323.** dj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkålrot
agorkålaröd, m., - en, pl.
- ryddar, - na, åkerkålsrot.

- kist

agorkålafit, n., - ed, utan pl.,
åkerkålskräp s. - strunt, en
föraktligt epitet om åkerkål.

- stäbe

agorkålastäbe, m., - n, pl. - ba,
- na, grof åkerkålsstjälk. dj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkålssoppa

agor¹kålasäpa, f., -n, pl. -por,
-na, åkerkålssoppa.

-tyg

agor¹kålatøj, n., -ed, utan pl.,
eg. åkerkålstygg, benämning för
åkerkål.

-ört

agor¹kålarjerta, f., -n, pl. -tor, -na,
åkerkålsblomma.

N° 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkomma

åkom¹ma, f. - n, fl. - nor,
- na, åkomma. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkvagn

ågevojn

de va en vånli ågevojn

Nr 5109 Skårby, Ljunits hä

I. Ingers 1952.

ål

aul, -en, -a, -ana
eller koll., pl. = sing.

Nr 4539 V. Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

äl
s.

aul . -en

sil a aul

Nr 4569 V, Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål
s.

aul, -an.

Nr 4569 V. Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äl, m., l-hn, lutan pl.
kollst., 2) med pl. 2 a, -na,
äl. G. ä

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ ålakusa

ålakösa pl.-or

tänglake. fisksoot

Svarta.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hä

I. Ingers 1951.

älven

²
älaben, n., - hd, pl. =, - en,
älven, ben i älvens kropp.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älbit

²
älbid, m. - er, pl. - a, - na,
älbit. J.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ålbåt

²ålabåd, m., - kn, pl. - a,
- na, ålbåt, båt som an-
vånder⁴ vid ålfiske. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älden

ä^lor, -en

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹ alor, m. ¹ - hn, utan pl. ¹ älder
¹ älder. ² atati ar d'e höj
¹ alor.

Ljunits hd

N° 323. Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålderdomshem

ålderdomshem, -ad
(Nyare ord, delvis nyspr.)

-- som står ålderdomshemad för --

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

idrott

²
Aladrit, m., -en, pl. -or,
-na, skärlagdt område
af kafsstranden, hvars inne-
hafvare ensam innehar rätt
att där fiska ål. J.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

älfiskare

²
älafiskare, m., n., pl. =,
-rna, älfiskare. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älfiske
²
älafife, n. - d. utan pl.
älfiske. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Åhandlare
Åhandlare, m., - n, pl. =,
- na, åhandlande. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ älkoma

älakoma, f. - n, pl. - mor,
- na, älryssa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ålhusud

Ålhusud, n. - hd, pl. =,
- kn, Ålhusud. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ilkista

älaffista, f. - n. pl. - tor,
- na, alkista. Gj.

Ljunits hd

N° 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätklämma

²
ätklämma, f. - n, pl.
-mor, -na, eg. ätklämma;
benämning på en med långa
handtag försedd träång,
i hvars båkar hvarsa spik-
nubb äro inslagna, en redskap
afsedt för ätfångst i uttorrade
lorfnossar.

Lj.

323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålkupa
åla²ffyoa, f. i. n, fl. - vor,
- na, ålkupa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ållon

ölen, -hd, pl. =, -en

Nr 4589 V. Nöbbelev, Ljunits hd.
I. Ingers 1937.

ållon
s.

älan, n., pl. =

di jⁱk a p^loka älan

d^en va en s^ont älan ---

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

ållon II

ρω ετόνηστεν, και αλανα
βογια σλαρα και ---

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

ållon

²ållon, n. i. - ed. pl. = i. - ån,
ållon, gemensam benämning
på skållon (brieket eg. heter.
²argarnh) och bokållon (bågen).
¹Svinen gör på ²ållon i
¹skåven. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ållonborre

²
ållonbårr, m., - n, pl. - ra,
- na, ållonborre. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ållonfläsk

ållon²flä²sk, n., - ed, utan fl.,
ållonfläsk, fläsk af på
ållon gödda skin.

ållon²flä²sk & sa slä²ded
o li²jasäm² sadliv¹red. Lj.

nr 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ällonsvin

ällansvin, n. pl. =

svin som går på ällonbete i skogarna

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

ållonsvin

²
ållenasvin, n., -hd, pl. =,
-kn, ållonsvin. G.

M 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålcumpa

²
ålarömpa, f. - n, pl. - por,
- na, ålstjært. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Alagang

ålskare

ålaröjare, m. - n. pl. =,
- na, ålskare. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålrökare

²
alaröjare, n., d, utan pl.
ålrökande, åls rökande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålskinn

ålfiz

(det band, som förenade slagens båda delar, var av ålskinn)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älskinn

áulgey -ed

di trænna va sámenbáznna
ma áulgey.

Nr 4589 V. Nöbbelev, Ljunits hd

I. Ingers 1837.

Ålskinn

¹
Ålsin, n. 1 - hd, pl. = 1 - kn,
Ålskinn. Gj.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Älskinnskälla

Älskinnskälla, f. - n. pl. - tor,
- na, älskinnskälla, af
älskinns gjord ögla, som
sammansänder hand- och slag-
trädet på en tröskslaga.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älsmak

²
älsmäg, m., h., utan
fl., älsmak. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålspar

²
ålspå, n. - d, utan fl.
ålspar, spad af kokt ål.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålstykke

ålastiffa, n., - d. fl. =, - n,
ålstykke. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älunge
älunge, m., - n, pl. -na, - na,
älunge. G.

N 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

22
A. i.

ål-vad

åulaå'

-en -a -ana

ål-not

f-ålfångst i
Östernön.

Nr 4539 V. Nöbbelev, Ljunits hd

I. Ingers 1987.

ånga
ånga. f. - n, pl. obrukst.,
ånga. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängbåt
ängbåt¹, m., -en, pl. -a, -na,
ängbåt. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångpartyg

¹ångfartøj, n., - ud, pl. =, - er,
ångpartyg. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
ångmaskin, m., - kn., pl. - or,
- na, ångmaskin.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångpanna
ångpanna, f. - n, pl. - nor,
- na, ångpanna. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år s. n.

år (y. l.)

"i sju år får den gull..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år
s.

an, -ed, pl. =, -en

den kalkas vant an

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

de har sat år år for år

= avtagit, etc,

en va fi en hå då på årad

(om tjänstefolk före).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år
s.

gen. n. pl. =

gen. i konsta-

dö' va de vä'rint se te ä'ers
som nu' ; vid motsvarande tid på året.

Nr 5109. Skårby, Ljunlts hd
I Ingers 1956.

är

är, n. pl. =

for mäya är sin

de va äred äton

Nr 4569 V, Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

ar, n., ¹-hd, pl. =, ¹-kn,
år. G.

te är², åt äre⁴, nästa är.

ars gä²mal, t är gammal.

va i är² me non, vara
jämnårig med någon.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an
s.

an. 'ad. p. =. 'en

and yan du jik a lesta
and eton

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I, Ingers 1962

år
s.

år, -ad. pl. =, -an
i år; dita åred;
fira år; di åren.

1877.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år
s.

år, n., p. =

de e sa mäya härans år sin

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

ära

ära, f. - n. pl. - tor, - na,
ära. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årder

ar, led, = ;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidu

ar, n., l - ed, pl. =, l - kn,
årder. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärderbill

ärbil¹, m., - ha, pl. - a, - na,
ärderbill, bill på ett ärders.
L.
J.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* siderbleje

arblåje, m., pl. - blåja, även

arpsil, m., pl. - psila, kil tvärmet

"arösen blåjas fast i

blåjapsilan, som är en del af

artén.

arblåjde : Wmby

blejde u. psil

Willie

N 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ädublyje

arblaja, m., -n, pl. -ja, -na,
ärdertkil, en af de i ärdrets
bakre del inslagna träkilar,
medelst hvilka man regle-
rar järans djup, då man
bearbetar jorden med ärder.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 i runden
arejan, n. - hd, pl. =, - ha,
kjuleker i karran som till
hå en åder. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ädruken

arf¹är¹er¹jen, n., - ed, pl. =,
- en, hju¹ker liuhörande
en ärd¹er¹kärra. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ärderskrudet

ärhöved, n., -hd, pl. =,
-hn, ärderskrud, benäm-
ning på den ärdrets del,
på vilken biten är fast-
satt. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärderkärre

arzjära f.

"kärre" till ärder, hjälper
till ärder av viss typ;

Nr 4238 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärvkänna
arffära, f. - n. pl. - ror, - na
årderkärre, 2-tyulig kärre
hörande till årret. G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äventyrare
arfärensäjsel, m., - en, pl. - sla,
- na, hjulavel tillhörande
en änderkärra. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärvskärekjul

arffärejul, n., - hd, pl. =, - ha,
hjul hörande till en för
ärdret afsedd kärva. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ sidukäremot

arffaremod, n., -hd, pl. =,
-ka, hjullät i en, arder-
kärva. Åfuen arffarevèd.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

idukänesser

orffärnäv, n., - hd, pl. =,
- kn, hjulnaf likhörande
en äderbärre. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ sidukinevet

arfparevöd, n., - hd, pl. =, - ha,
hjuööt i en ärderkärre.
Hven arfparemöd. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äro mot

arm¹öd, n., -hd, pl. =, -hov,
hju¹llöt i den tiu eä årdar
hörande k¹ärran. G.
Åven ar¹öd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

idensv

¹
arnav, n., -hd, pl. =, -kn,
hjulraf i den till till en
årder hörande karran.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

x ärensula

arsula, f. - n, pl. - lor,
- na, stötta. partgjord i
den del af ärdret, hvilken
går i jorden, och uppbärande
det på redskapet befinnliga
långsträckt parti, som kallas
äs. G.

N 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärduta

ardta¹, f. - n, pl. - tar, - na
eg. ärderta; benämning den
svängda delen af ärdret, i
hvars öfre parti handen,
som styr redskapet, fattar
tag. G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

* sidet

arv¹sd, n., -hd, pl. =, -kn,
hju¹llöf i den tju¹ en ärder
hörande Kärran. Äfen
arm¹ad. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

x nderis

ar^sos, m., -ka, pl. -a, -na,
ärderäs, den ärdets del
hvarvid dragarnes anspänning
sker. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

iduoora

¹arora, n., - d, pl. -¹ora, - ha,
arderora, ora ju ed arder.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärsdag

¹
ärsda, m., - n, pl. obrukt.

ärsdag.

¹ manen ¹ jute si ¹ om ² inon
¹ ärsdan ² ätor kvinna va
do. G.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärsfö

4
ärsfö. n. - hd, fö. =, - kn,
ärsfö, 1-ärsfö fö. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärsfulja
+ ärsfulja, f. - n, fil. - jor
- na, + ärsigt sto. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärskalo

¹
ärskal, m., - kn, pl. - a,
- na, ärskalf, 1-årig kalf.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärskviga
1
ärskvija, f. - n, pl. - jor,
- na, ärskviga, t-årig
kviga. G.

M 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ årsmål

1
årsmål, n., - led, jfl. =, - kor
årets beskaffenhet med af-
seende på väderleken och
grödan.

i fjor va de tart årsmål
man i ar bles de kånge
betor. Gj. Ljunits hd

N° 323

Per Larsson 1898-1900.

ärstid, m., - en, pl. - or,
- na, ärstid. G.

ärstid

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årsunge
+
årsunge, m. - n, pl. - ga,
- na, årsunge. 1 år gammelt
barn. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äntal

äntäl, n. d. äntäl

veked äntäl?

va äntäl de kan ja änte si

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärlu

ärätäl, n. 1 - hd, pl. = 1 - kn,
ärtal.

Vi e fuda ps et ärätäl.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äntull

äntöl - en - a - ana

upptäckande pinnar i kanten ~~av~~
av roddbat, mellan vilka äran
ligger

äntölana, där di röde, se kalad.

svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

arvis

²
aravis, n., oböjl., företr. blou
i uttr. i ²aravis, ärvis, ärtals,
under flera ²är.
kvinnan la jug i ²aravis.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

as, m. ¹ -ka, pl. ² -a, -na, as,
 1) höjdstreckning; hused
 ligger af ² ps ¹ asen,
 2) grof träsläng, t. ex. af det
 slag som i en uthusbyggnad
 lägges mellån bjälkarne, då
 man på skullen in uppräggas
 boder t. ströskad säd,
 3) den längsträckt delen af en ålder,
 vid vars främre del anspänningen
 sker

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isna

²
asna, f. - n. pl. - nor, - na,
asna.

² ¹ ²
ve farlatenlon hade di en
asna, som va övor farti ar,
nar hon do. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

åt

ad .

partikel

bära, u, ad, bärs sig åt;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

at
adv. & prep.

od et. ad

han bärna grina od-ad

bära si od

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

åt II

Jä köm ad väjen
(längs et. utmet vägen).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

åt III

di bae si fælet ælet od.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

Lingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

at

adv. & prep

ad, ad

vi t^o ad v^äj^än, vi f^är^vades
uteft^r v^äg^en.

Nr 7648 Skörrup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

at
prep.

od

di kom föränes od väjäna
= utmed. längs vägarna.

Nr 5064 Balkäkra Ljunits hd
I, Ingers 1962

at prop.
atr.

ad

"får många ad gängen..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

itta

²
-äta, oböjl., påkneordet
äta. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta
s.

²åta, f. - n, pl. - tor, - na,
åttå, siffran åttå.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätta

äta

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
a.

äta

häl äta, kl. 7.30 eller 19.30.

sin so fett di gä ta klokan
ble häl äta. (Här = 19.30)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttadygnsklöka
åttadygnsklöka, f. - n,
pl. - kor, - na, åttadygnsur,
ur som går i 8 dygn utan
att behöfva uppdragas.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttakantig

²
åttakanti l. - tior, m. och
f. n. - tet, pl. - tija, utan
komp., åttakantig. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätkäns barn

ätaarsbarn, n., - hd, pl.
- barn, - ha, ätaarsbarn,
8-årigt barn. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i trängyt

åtaarsglüt, m., - en, pl. - a,
åtaarsbarn, 8-årigt barn.

va de' ts o lo en åtaarsglüt
vuta så mijad krej. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i träning

ölärsöge, m., - n, pl. - na,
- na, äärsunge, föraktfull
benämning på ett 8-årigt
barn. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ätting

²ätiz, m., -ka, pl. -a, -na,
träskagge, rymmande $\frac{1}{8}$ tunna.
en ²ätiz sil.
röjlären häde ben sa ²höka
sam ²ätiza. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ättning

²
ätiz, m., - en, pl. - a, - na,
epitet på en Karl, som har
hemma på det område af
byn, hvilket har numret 8.
G.

Nr 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättis

örtati², obäjl., råknordet
ättis. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättiond

ätatijank, m., -na, f.
och n., utan pl., ättionde.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ättisöring
ötatijöring, m., - ha, pl. - a,
- na, ättisöring. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttiårskvinne

åttatjouskvinna, f. - n, pl.
-nor, -na, åttiårskvinna,
80-årig gumma. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättisårskäring

ätelijarsfäring, f. - ha,
fl. - or, - na, ättiårskäring,
80-årig käring. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttiåring

åttioåring, m., -en, pl.
-a, -na, åttiåring, 80-årig
gubbe. G.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttor

Åttor, m., -na, j. och n.,
utan pl., åttor. G.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å tondel

²
å tondel, m., - en, pl. - a,
- na, å tondel. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åvatten

¹
åvan, n. i - hd, utan pl.,
åvatten. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ a
s.

a, n, -d, utan pl,
bräcke, i barnspråket.
j²öra a, göra sin tarf. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ä

a, n, - d, pl. =, - n,
bokstafuen ä. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²äja (¹äjor, ²äjde, äjt) tr.
vara skyldig, stå i skuld
till.

²äja nan ²päna.

han ¹äjor mi för sa.

L.
J.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agg
s.

edz, n. m. =

di fhypta ör kypns a edz a
alt sönt

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1962

agg

agg. -ad. M. = -an

m. f. 1880

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

299

edz, u. pl. =

di kan gad a faged ihöpa
edz a sontdäna
ih sjunga

Nr 7648 Sörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ägg

1
ledz, m., ledzled, pl. =, ledzen,
1
ägg, Fägelägg.

N: 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggblomma

²äggablöma, f. - n, pl. - mor,
- na, äggblomma, - gula.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Ägginnu

²
ledzahina, f. - n, pl. - nor,
- na, ägginnu.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggkaka

²
Ljzakaräga, f. - n. pl. - gor,
- na, ⁴äggkaka.

M 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggkass

²ledzakäs, m., -en, pl. -a, -na,
ej. äggkasse; äggömmen i fåglars
krapp.

¹gäsen har en stor ²ledzakäs.
²Äftu sa du äntu fardarvar ²ledza-
käsän þu hýnan.

N 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äggkorg

²
Lidzaker, m., -en, pl. -a, -na,
Äggkorg.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggkäring

äggaffäring, f. - en, pl. - or,
- na, äggkäring, gift, ung
l. gammal kvinna, som besöker
bondgårdarne för att uppköpa
honsägg.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Äggman

Äggman, m., -en, pl. -a,
-na, gift karl, som går eller
åker omkring i bondgårdarne
för att upphäpa hönsägg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggpengar

äggpän²ga, m., -na, plural,
äggpän⁴gar, pän⁴gar, som
influtit för försälda ägg och
vilka husmoder vanligen
är fri² använda.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggrede

äggaride, m., -n. pl. -da, -na,
äggrede, hönsrede med ägg.

N 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äggörora

²Äggörora, f. - n, utan pl,
³Äggörora (en maträtt).

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggskal

²äggskal, m., -en, pl. -or, -na,
³äggskal.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äggula

²lidzaggula, f. - n, pl. - lor, - na,
⁴äggula, - blommor.

M 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ägghvita

²lidzavida, f.-n, ph.-dor, -na,
⁷ägghvita.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äkta

²äkta, f. - n. pl. -or, -na,
ej äkta; kung och dam af samma
färg, då "tolvra" spelas.

Tva av för äkta.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Lj.

äkta

äkta och äkta, m. äkta p. och
n., pl. äkta och -e, äkta.

en äkta k²ap. - den äkta k²apen.
en äkta k²ana. - den äkta k²anan.
äkta k²apa. - di äkta k²apana.
äkta k²anor. - di äkta k²anorna.
en äkta man. - di äkta mänana.

N° 323.

äkta, adv. 1) äkta, 2) riktigt, ordentligt.
1) Jerna & äkta försäls. 2) När det så äkta postuler.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äkt(en)

¹øjten, m., före k. blott i
best. sing., en ögonsjukdom.
Kvin²nan har ¹øjten i ²öjad,
¹sijor hon. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

x äland

²äländ, n. - d, utan fl.
duglighet, driftighet, raskhet,
puter, pläm.
der e änte nad ²äländ i
de fälkaskläved.

Pa der nad ²äländ i kringan,
sa vödde hon en bid te klär,
te glutana minstignens. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldre
a.

älse, alst
(till gammal)

vå han änta älse?

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

äldre
a.

d. äldre, älre, älst

två öya t_uson a två älre
mäna

di kone sp_ila äli köpa me_e an
den älste.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

älde II

pägana di'e miäd äldse
en jä.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

1 äldre
äldre, komparativ af gammal,
oböjl. sing. och pl., äldre.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äldst

äldst, superlativ af gammal,
oböjl. i obest. form, best. den
äldste m., den äldsta, f., de äldsta,
m., pl. de äldste i alla genus,
äldst.

N° 323.

Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

älska

²
älska (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.,
¹
älska.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

²älta, j. - n, pl. - tor, - na,
^{s.}älta
hög af våt lera h. af våt
brändorfsmassa, som genom
trampning af människo h.
hästar bearbetas, blandas
med väten och sönderdelas,
för att sedan kunna formas
i stycken.

N 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

²älta (¹ältor, ²ältle, ²ält, ²ält, ²ält)

1) knäda (deg) ²älta deg.
 2) trampa, på ²spitbördels ²ut
 lera l. torfmassa, som skau
 formas i stycken.

3) med samma böjning och dessutom
 pres. part. ²ältenes har ordet bet.
 gå, trampa, i dyn, gyüjan i allm.
 han kom ²ältenes ²övar ²märkorna.

4) gräla, gnata (på ngn/jntr).

den ²kingan ²kon ²ältor alltid på
 märkorna

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ältand

- ²
ältand, n., -d, utan pl.,
1) knådande (af deg)
2) trampande af lera h. torfmassa
som skan fint fördelas och blandas
med vänen.
3) gående, trampande i dya Gyl-
jan i allm.
4) grålande, gnåtande.

N 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

+ ältet

²
älted, liks i alla genus,
fl. - a och - h, smutsig i
följd af uppstrampad våt
jord (om en väg, en gårdsplats
o. dylika ställen, där man går h. kör).

²
älted, adv. af föreg.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

älv

älv, m., älv¹an, utan pl.
förekommer blott i best. form
Näcken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

tbl

Älvaskäl, m., -en; pl. -a, -na, Älvskäl
 elfskäl, näckskäl, en liten, något
 buklig benskifva, liknande i någon-
 churu ringa - män en skäl, ur hvilken
 kvacksalvare låta personer dricka, då
 de förmäna sig ha räkat ut för Elvens
 l. annat väuenspökes föridärfliga invärkan.
 Skälen, som är en stor raritet och fördom
 gaf sin innehafvare en högt anseende för
 "klokskap", anses af kännare bestå af
 en ben, som finns i kroppen hos
 späda kalfvar, och som vid djurens
 tillväxt får en förändrad form. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Älvaskäl II. ²Älvskäl II.

²Älvaskälén kan finnas vid
vånen, där täcken s. hans anhang
dragit fram, och anses vara glömd
s. tappad utaf någon dithörande
strötyg.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

№ 323.

Älvsträg I.

Älvströk I

²
Älvsträg, n., - ed, utan fl.,
förekommer endast best., elfspelet,
Näckspelet, en melodi, som Elfvén,
Näcken, lärt de spelman som af honom
fått undervisning i fiolspel. Detta musik-
stycke uppgifves vara en vals med 30 re-
priser. De 4 första äro ofarliga äro spela,
med den fjärde börjar styckets kronatur,
hvilken sedan växer för ^{den} tredje repris, liksom
omsider både spelman och de ^{som} dansa ^{ofta} euer lyssna
på musiken, i grande dans para ut ur stugan och
läga kosen till närmaste väder, där de ofelbart komma
i Elfvéns vild. Här en spelman näckat komma
Li.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²älvasträg II. ²älvsträk II.
in på ²älvasträgads sista så odesliga
repriser. Finns inget annan påddning
ur Edfuens värld för honom och hans
åhörare, än det är en person, som ej
varit med i laget från styckets början,
afskär strängarne på fiolen.

Mr. Svenska Landmil XIV s. 64 f., 78.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Lj.

Älvstråket

Älvstrågård (best. sg.)

"Näckens polska";

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*älven

älven l. älgan
näcken, strömkarlen;

m. f. 1852;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ämne

Ämne, -ad, /U.=, -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

x
änton
M.

M. änton el. änton
gibore agna

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

* ämton

ämton, f. -na, pluralt,
vid sädens tröskning från halmen
affauna blad, urtröskade af
och agnar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

x
än
adj.

en , rent . ent

fadd. smaklös

de smäg^agar so ent so.

Nr 4569 V, Nöbbelev, Ljunits bd
I. Ingers 1937.

† än
äji.
en l. ¹or, m. och f., n. ent,
pl. ena ² och efter för, för,
ena, komf. enare, - nast,
om för litet saltade matvaror.

¹ ledga smägar ² ena, när en
² hale har salt te dam. G.

№ 323.

Ljunts hd

Per Larsson 1898-1900.

2
enne
adv.

enne

dæ e en enne dæ opa i
krægar

a ja, dæ e let enne.

Nr 4569 V, Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

²hna, adv., ⁴ända. ² ^{adv.}hna ¹ifra,
¹ij¹nam, ti, ner, fram, hid
³in, ²id, ¹ed, ¹af m-pl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ända
av.

äna

käl han va äna öpe i
stokhölm .

Nr 4569 V. Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

uN.

äna

de no äna hén ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hä

I. Ingers 1951

ända
adv.

äna

äna te hanses en livåkt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

ända
adv.

èna

èna nère ve jören

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

ända
av.

äna

han va äna öpad, länt öpad
a spela for kögan.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

äna

han hade en lågor rök, som
n@ äna te ägklana.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

ända
adv.

äna

äna ör te nygla by

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd
I. Ingers 1954.

ända

av.

äna

di som såd äna nena ve
dören

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

v.

²ända (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.,
⁴ända, sluta. Sävan använt.

han ²änar o bej¹yor ps el o
des¹ama.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

* ändas
av.

ä₁nas = ända

ä₁nas öpad imod trælebönj

svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ämbast II

min mö́rmon kan rúla
ä́nas ór te bléntanp

J: med sill i sullebón

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

x ändast
adv.

ändast = ända

ändast opadifra ähus a
degebanja

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ändast
adv.

ä_nast

den hade kom_med ä_nast
o_r te sto_khólm

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ändast III

av.

di råde enas te bonnehölm

Swarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

ände

äna -an

den va smasköla i den äna
änan (husändan)

Nr 7648 Sjörup Ljunits' hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

änd -en

öpe i den nöre änden e
en hel mil (1: av socknen)

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände II

di bode på d^{ine} ä^{nen}
(av huset).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

ände

äna - an - a - ana

pa bedze äna

Nr 4569 V. Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingörs 1937.

ände
s.

äna, -en

han hade föd fät i et spij
han sad a pri^{ff}a nen i änen
me.

Nr 5064 Balkäkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

ände

²
lune, m., -n, pl. -na, -na,
1) ända, slut, 2) sluss, akter.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ändkant

²
ändkant, m., -en, pl. -or,
-na, eg. ändkant; stuss,
akter.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

* ändkass

²ändkass, m., -en, pl. -a, -na,
eg. ändkasse; akter, stuss.

N° 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

x äntklämd

²äntklämd s.-or, m. och f.,
n.-klämt, pl.-klämda och -te,
⁴ängslig, hjärt²nupen. Afven
²änaniben.

Motro¹ nu e hon² äntklämdor
i²gan hon¹ för¹ änt.

N° 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ändnupen

²linanivlen, m. och f., n. - vld,
pl. - vna och - e, ⁴eg. ändnupen;
hjärt³nupen. Även ²knaklämb.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ändra
v.

ändra - a - ad.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hed
I Ingers 1956.

ändra

ändra -a -ad

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra
v-

ändra, -a, -ad

"kärna" de ändra di te

"kärin"

(mot slutet av 1800-t. ansågs kärin vara
finare än kärna)

Nr4569 V.Nöbbelev, Ljunits hd

I. Ingers 1962

ändra

²
änra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) h.
⁴
ändra.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Ända om

Änra ¹am (-ar, -a, -ad, ¹am-
Änrad, -a) ända, förändra,

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

ändra sig

²
ändra sig (ar, -a, -ad, -a)
⁴
ändra sig.

M 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ändrande

²
Ljunits hd, n. i. - d, utan pl.,
⁴
ändrande.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

ändring

s.

ändring

den har bled står ändring
syvändat

(S: i kyrkan)

Nr 4569 V. Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändring

Ändring M. -02

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd
L. Ingers 1954.

ändring

²
Larsson, m., - en, utan pl.,
⁷
ändring.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ändä

ändon

de va ändon brä mied bätön

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändä

ändä' u. ändó'

men de e tórt i' bónan
ändä'.

de e miad ändó' (vesutom).

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

ändä

ändö'

**Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1962**

ända

ändön

di v~~er~~a änta ga d~~id~~ ändön

(= inte ens)

Nr 5064 Balkäkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

äng

äy pt. -a
best. f. äyan

vi skär nastan i äle mösa
för; sin la vi ad i äya

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hä

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

ay, 'an, 'a, 'ana d. ay

d. ay etc.

kan både ope på äyana

Nr 7648 Sjörup Ljunit's hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng II

só vaðar ja æga som di
sælda gæs

han har vest en del bætega, di
kalar, som gær ner i ægana

Nr 7648 Björup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng
æz, m., t - hn, pl. 2 - a, - na
äng. Naturlig äng. G.

= æz etc

Institutet

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

ry, 'en, 'a, 'ana

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* āngabolka

pl. āngabōla

växt. = Trollius europæus.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

ångbit

ångbid, m., -kn, pl. -a, -na,
ångsbit, liten naturlig ång.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ ängboue

²
ängbåla, m., - n, pl. - la,
- na, butterblomster: Trollius
europæus. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ Ingbyn
angbryn, m., - kn, fl. - or,
- na, ångsbryn, liten upp-
höjd vall, kant vid randen
af en naturlig äng.
jören e vad ve angbrynorna.
G

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ängdrag
ändra¹, n., - d, pl. =, - n,
eg. ängdrag; benämning på
ett långt och smalt, oregelbundet
formadt, slingrande ängparti.
L.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängel

ängel, -en. ängla, -ana

Nr 4569 V. Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1987.

ängel

²
ängel, m., -en, pl. -nyla l
-nyla, -na, ängel. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånghäla

ånghäla, f. - n, pl. - lor,
- na, mycket liten, djupt
liggande och därför stark
naturlig äng. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ängmark
ängmark, m., - ha, jfl. obrukt.
ängmark. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängsla sig
²
ängsla si (-ar, -a, -ad, -a,
fl. -r) refl., ängsla sig.
Lj.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

²änslan, f., ohöjl, ängslan.

ja gif i den värsta ¹änslan
bude nat o da. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängslas
²ängslas (- as, - as, - ads, - as,
pl. =) dep., ängslas. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ängslig
ä²nzli l. - lijor, m. och f.,
n. - lat, pl. - lja, och efter
for, för, ¹f, änzli o. s. v., komp.
änzlijark, - jast, ängslig.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

ängslighet
²ängslighet, m., - hen, utan pl.
⁴ängslighet, ²ängslan. G.

²Ängsligheten är folkets samman
på en större samling hos
belägna på N° 25 Snarestad.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ängsnäpa
²ängsnäpa, f. - n. pl. - por,
- na, kornknarr. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ängsnäpmed

²
äz-as-ner-per-ry-de, m., -n,
pl. -da, -na, korntknarrsbo.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ängskäringar
2
ansvarförelse, m., - n, pl. - na,
- na, konstnarrsunge. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ängsnäppegg

²
ängsnäppegg, n. 1 - hd,
pl. = 1 - kn, Skonknarrs ägg.
G.

.n° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ängsringel

ägsvejal,

västr. (nyare), *Festuca pratensis*

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

ä¹nkhet, m., - kv, utan pl.
x änkhet
ä²ktlig smak hos malvaror
i följd af bristande tillsats
af salt. G.

N° 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

änka
s.

äyffa

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

äuka

ä²ffa, f. - n, pl. - för, - na,
änka.

le²ja ä²ffa, leka änkleken.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
änkedrottning
2
änspedrottning, f. - na,
fl. - or, - na, änkedrottning.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä'nkefru
ä'nkefru², f. - fru²ven, pl.
- fru²vor, - na, ä'nkefru. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Änkehus

Änkehuset, n. - hd, pl. =, - kn,
hus som bebos af änkor. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

änkekassa

ä²nzpkäsa, f. - n, pl. -sor,
-na, änkekassa. G.

.N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkeli

²änkfälj, m., - kn, utan pl,
⁴änkeli, liken "sista partet ut!"

fälked sprant ²änkfäljen
på gädan. G.

N 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkeman

²änkeman, m., -en, pl. -a,
-na, änkling. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkeår

²änkeår, n., - led, utan pl.,
änkeår, det år, som enligt
lag skall förflyta efter makens
död, innan änka får ingå
nytt äktenskap. G.

hon hade rätt till ¹högsta ¹id
²änkeår, när det justerades för na.

nr 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu
adv.

enu

de e halgrönt enu (om såd
som är sen till att mogna).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Ännu

Ännu

hästa jila de joa di jä Ännu

den e nän som léva Ännu.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers, 1960

2
anne etc.

inú

"kann sidder här å strocker

inú"

s. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljun't: hd

Per Larsson 1887. Exc

änskönt
konj.

enjuént

enjuént ad ja va öy dó ---

di hade änte früsad, enjuént ~~ad~~
di va änte stöna.

Nr 5109. Skårby, Ljunlts hd
I Ingers 1956.

ärekönt
konj.

enguent

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

*äntan

äntan

antingen

~ - - - elor;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* äntan(s)

²äntan l. äntans, konj.

1) antingen. ²äntan ska du
äla ja. - äntans va de i gar.
äla i föregars;

2) hvarken. de äntan e äla
bler. - ja äntans har vad
äla komor dar.

N° 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ärligen

ärligen, adv., ärligen.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äntligen

äntelin = ätminstone

äntelin en gåg i mänadan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hä

I. Ingers 1952.

äntligen
adv.

äntalien

i bet. åtminstone

di kona äntalien hjälpa me köl.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

äpplē

äpplē, -hd, = i

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äble, -ad. pl. =, -an.

1956.

Skärby, Gärnits kv

äpple

äble, n., pl. =

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

äpple

äbla - ad. pl. =, -en

(i Kemmenhøgs hd: ebla etc.)

Nr 4569 V. Nöbbelev, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

äpple

²
äpple, n., -d, pl. =, -n,

1) äpple, frukt af äppelträdet,

2) frukt af potatis.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Äpplebing

äpplabing, m., -en, pl. -a, -na,
äppelbinge, bing, större kista,
afsedd för äpplens förvaring.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplebit

²äpplabid, m., -en, fl. -a, -na,
⁴äppelbit.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppleblomma

²
äpplablöma, f., -n, pl. -mor,
-na, äppelblomma.

Nr 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äppelblomster

²
äppelblomster, n., -ed, pl. =,
- en l. - na, äppelblomster.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpplebunke

ä²bla²bönke, m., -n, pl. -ka,
-na, äppelbunke, -hög.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplegren

ä²blagr²en, n., -en, pl. -a, -na,
äpelgren, äppelträdsgren.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äppelgröt
äblagröd, m., -en, utan fl.,
äppelgröt.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplekaka

²
äppelkaka, f. - n. pl. - gor, - na,
äppelkaka.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppelkista

Äblaffista, f.-n. pl.-stor-na,
äppelkista.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

+ äppleklyft

²
äppleklyft, m., -en, pl. -a,
-na, klyfta i ett äppelträd.

M 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppleknopp

Äppleknäp, m., -en, pl. -or,
-na, Knopp på äppelträd.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

x äppleknubb

ä²blakn²öb, m., -en, pl. -a, -na,
grof apels²tam, som är afhuggen.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äpplekorg

ä²blakör, m., -na, pl. -a, -na,
ä⁷ppelkorg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplekrona

äppelkrona, f. - n, pl. - nor,
- na, krona på äppelträd.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppelkvist

Äppelkvist, m., -en, pl. -a, -na,
kvist af äppelträd.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplekärna
äblaffärne, m. - n, pl. - na,
- na, äppelkärna.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppeldukt

Äppeldukt, m., -en, utan pl.,
äppeldukt.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppelåda

²äpplåda, f., -n, pl. -dor, -na,
⁷äppelåda, låda, som inne-
håller o. innehåvit äpplen.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplepudding

²ä²blaböding, m., -en, pl. -a,
-na, äppelpudding.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

+ äppelröra

ä²blapö²ra, f. - n, pl. - ror, - na,
förkrympt, knö²urigt äppelträd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äpplesä

²äppel²pö²sh, m., -n, pl. -sa, -na,
äppelpäse.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äppleris

äpplar^{is}, n., -hd, utan pl.,
äppleris, risbränsla af äppel-
träd.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppelrot

²
h₂blaröd, m., - en, pl. - rjddor,
- na, rot af äppelträd.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äppleskal

ä²blastkäl, m., -en, pl. -or,
-na, ä²ppelskal.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppleskiva

²äpplaskiva, f. - n, pl. - var, - ra,
äppelskiva.

N° 323.

Ljunits hd

Lj.

Per Larsson 1898-1900.

äppleskott

ä²blas²sk²ö²t, n., -sd, pl. =, -sa,
Yärs²sko²u af ä²ppel²str²ä²d, y²frän
ro²ten eller grenar²ne af ä²ppel-
str²ä²d²et up²pvä²x²ande sk²ott, s. k.
vä²ä²nsko²u.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

* äppleskräbba

²
le²blaskrä²ba, f. - n. pl. - bor,
lilet, skrumpet, dåligt äpple
(frukt af äppelträd).

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppelslag

²h₁blasl₂äv, m., -ed, pl. =, -en,
⁴äppelslag, - sort.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äpplesmak

²leblasmäg, m., -en, utan pl.,
⁴äpplesmak.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

⁷äpplesoppa

²äblasäpa, f. - n, pl. - por, - na,
⁷äppelsoppa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnet, Lund

Lj.

Äppelstamme

äpplastamme, m., n. pl. - va, - na,
äppelstamme, stamme af äppel-
träd.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äpplestam

Äpplestam, m., -en, pl. -a, -na,
äppelstam, stam af äppelträd.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppelstycke

Äblastiffa, n.-d. pl. = -n,
äppelstycke, - bit.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äppeltjuv

ä²blaffjuv, m., -en, pl. -a, -na,
ä⁴ppeltjuv.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

äppeltopp

äppeltopp, m., -en, pl. -a, -na,
äppeltopp. topp af äppelträd.

No 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppleträd

äblatre, n. pl. =

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

äppelträd

äppelträd, n. - d, 1/ pl. =, - n,
äppelträd, apel, 2/ utan pl.,
trä, virke af äppelträd.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Äppeltunna

Äppeltunna, f. i - n, pl. - gor, - na,
äppeltunna, tunna, som inne-
håller l. innehållit äpplen.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

* äppleympa

äbla²ä²mpa, f., -n, pl. -por, -na,
ympkvis³t af eller i en äppel-
trä⁴d.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ära
v.

ära (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - e,
- a, pl. - r) tr., ära, bevisa
äreketygelseser. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Ärende
1.

²
Ärenden, n. - d, utan fh,
ärenden, arbetsgälsers berisn.
de. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärbär

ärbär¹, m. och f., n. - bärt¹,
pl. - bär¹, komp. - bärare¹,
- bärast¹, ärbär. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärbahet

ärb¹ärhed, m., - ha, utaw pl.,
ärbahet. J.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äukäi

ärefpäer, m. oh f., n.-ffärt,
fl. -ffära, komp.-ffärare,
-ffärast, äregirig, som gärna
emotager ärbetyggeser. G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärekärhet

äreförakt, m., - ha, utom
fl., ärgirighet, lystenhet
efter ärbetygelse. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

ärelös

²ärelös l. - or, m. och f.,
n. - löst, pl. - lösa, utaw
kompf., ärelös, som blifwit
dömd äran förlustig.

Kölen har wa ²ärelös,^o
di sa de kasta böra ni
mark o sla'n i j¹h. G.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärlöshet

²
ärlöshet, m., -en, utan
pl., ärlöshet. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärende

²
ärende. n. - d. pl. = i - n,
ärende.

² spriza ² ärende.
ja har möjza ² ärende o udräta.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärende

Ärenden . -ad. pl. = . -an.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

ärende

Ärenden, n. / pl. =

Nr 5064 Balkäkra Ljunits hd
I, Ingers 1962

äreport

²
ärefiört, m., -hn, pl. -a,
-na, äreport. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärg

ärj, m., l-hn, utan pl.,
ärg. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärga
ärja (- ar, - a, - ad) intr.
ärga, ärgas, blifva ärgig.
Kavorgrydan häde stad
o ärjad, sa ja fiff skära
na fust, innan ja kune
kaga gröd i na. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärgel

ärjed l-or, m. och f.

n-jed, pl-jeda och efter
för, för, ärjed, komp. ärjedare,
-dast, ärgig. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äring
äring, m., - ha, utan pl.,
äring.

har ble go äring fo märken
i fjör. g.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärla

ärla² (- ar, - a, öfriga tempus
obrukbl.) imperis., myllra,
vimla.

di har gl²uta, sa de ärlar.
dar va lus, sa de rent ärla.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärlig

²ärlig l. - ligor, m. och f.,
n. - lat. pl. - liza och efter
för för, ¹ärlig o.s.v., komp.
²ärligare, - jast, ärlig.
L.
J.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

²ärlighet, m., - ha, utan fl.,
²ärlighet. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärligt
ärligt och efter för, för,
ärligt, adv., komp. ärligare
- jast, ärligt.
ärligt förpenta påns. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

är
är

är, fr., 1-kr., pl. 2-or, -na,
är. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärmhöl

ärmhöl¹, n. 1- led, pl. = 1- led,
ärmhöl, ärmens öppning
vid axeln.
tröjan² e blårvid i ärmhöl¹en.
L.
J.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ärlin

ärlin, n. 1- led, pl. = 1- kn,
ärlin⁴ning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ämlös

²
ä²malös l. - or, m. och f.,
n. - löst, pl. - lösa, utan
kompf., ä⁷mlös, som saknar
ärmar, om klädesplagg.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† äin

ærn, m., ¹kn, pl. ²a, -na,
böuen i en bokugn.

der hade vad rutor ²öror
¹ærnen i var ²bägerön.

²ærnana va ¹rent ¹afbrända.
Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Fer Larsson 1898-1900.

* äms

ärna(- ar, - a, - ad) tr. och
intr., ärna, ämsa.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

äna sig

²
äna si (- ar, - a, - ad) refl.,
ämna sig, ännu sig.

²
äna si te stam, te. ²ffärffas.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ar, n., ar¹ed, j¹l. =, ar¹len,
ar⁴.

M 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

änt
s.

pl. enton

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärt

ärtor (obest. pl.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äta

ä²rtä, f. - n, pl. - tor, - na,
ärt. I pl. äfven namn på
sädesslaget ärter.
ä²rtorna star grä²na i ar.
L.
J.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x äntan
konj.

äntan el. äntans

= antingen

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Ärtblomster

Ärtäblömöstör, n., -hd, pl. =,
-hr, ärtblomster, p blomma
på ärtväxten: Pisum sativum.
i fjör pa her ärtäblömöstör G.
te misömar.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

4 ärboss

²
ärtabös, n., -hd, utan fl.,
^ε
ärthalm. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärtbäg

ärtabäl, m., - en, pl. - a, - na,
ärtskida, - balja. G.

M 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ärtdråse

ärtadråse, m. - n. pl. - sa,
- na, ärtdråse, kög af (bröskade)
ärter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtgöta
ärtgöl, n., -ed, pl. =, -ka,
i lagen befinnligt upplags-
rum för otröskade ärtor.

Snart e ärtgöled samt G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

ärtgryta
²
ärtgryda, f.-n, pl.-dor,
-na, ärtgryta, gryta med
kokande örter. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtgröda
ärtgröda, m., -n, pl. -gröda,
-na, ärtgröda. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärthalm

ärthälm, m., -en, uten
pl., ärthalm. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ättuggande
Ärtahögarna, n.-d, utan
pl. växande ärters af-
skärande med sic. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtahögare, m., - n, pl. =,
- rna, person som med lie
afskär växande ärtor. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärtugga
ärtahöge, n. - d, utan pl.,
våkande ärters afskärande
med tie. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärbuggning
ärtahögning, m. 1 - kn,
utan pl., växande ärters
afskärande med lien. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ ärtörna

ärlajörna, f. - n, pl. - nor,
- na, hörnparti af en ärtåker.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärlhöst

ärlhöst, m., - ha, pl. obruk.
ärlskörd, ärtornas skördetid.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtjord

²ärtajör, f. - ha, utan fl.,
för sädeslaget ärter lämp-
lig jordmån.

Marten¹pär¹sen fluta² ifrån¹
Almar² h¹ för¹af, för han
skulle ja² ärtajör, sa han.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärtkaffe
²ärtkaffe, n. - d, utan pl,
⁴ärtkaffe, af rostade och
malna ärtor beredd "kaffedryck".
L², anorskäls¹ brügte di ha
²ärtkaffe o vifvbrö. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Äntland

Äntalan - ad

den e igen knäg for en
knäg i et Äntalan

1: man behöver inte ta den genaste vägen.

Nr 4589 V, Nöbbelev, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

ärtland

²ärtalån, n., - ed, fl. =, - en,
ärtland, - åker.

de e ingen krag för en jag
o ga i et ²ärtalån, ordspr.
G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ärtaläs, n. - hd, pl. =, - ha,
ärtlass. G.
ärtlass

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ärtletande
²ärtalédansk, n., -d, utan pl.,
handrensning, - sortering af
kröskade ärtor. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtlie

ärtalè, m., - n, pl. - r,
- na, ärtlie, för vårande
ärters afhuggande afsedd lie.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ättläsande
ärtaläsane, n. - d. utan pl.
läsande af ärtor / tröskade l.
otröskade). G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärläsare, m., -n, pl. =, -rna
person som på vagn lassar ärtor.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärtläsning
ärtäläsning, m., -ln, utan pl.,
läsning af ärt(er) (tröskade l.
otröskade). G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärlpris
ärlpris, n. 1 - ed, fl. obrukt,
ärlpris. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ ärtissal

²ärtaräsal, n., -hd, pl. =, -hn,
ärsäll, groft såu kvarmed
tröstade ärtor rensas. Äfen
²ärtasäl. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ätträfsa
ärlaröwsh, n., - d, utan pl.
efter ärlgrödans bortforsling
från fället på marken kopräfsade
partier. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ärtskoeka

ärtaskröka, f. - n, pl. -kor,
-na, ärtskoeka. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
ärtasläv, n., - hd, pl. =, - hn,
⁷
ärtslag, - sort. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äntoppa

äntasöpa, -an

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärt sort
ärtasöt, m., - en, pl. - or,
- na, ärt sort. J.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtstäck

²
ärtästäk, m, -ka, j. - a,
- na, ärtstäck. G.
J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ärtsträng
ärtsträng, m., - kn, fl. - a,
- na, låg, smal och lång
höj af på marken liggande
på bortförsling färdiga
ärter. G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärtstängande
ärtstängarna, n., - d, utan fl.,
den på marken liggande afskur-
na ärtgrödans hopsamlade tin
långa, smala högar, stränga.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

* ¹åttstängning
²ärtsträngning, m., - en, utan
pl., den på marken liggande,
afskurna ärtgrödans hopsam-
ling till långa, smala högar,
stränga. G

N° 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

ärtstykke
²ärtastiffa, n., - d, pl. =, - n,
ärtstykke, med ärter besådt
åkerstycke. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i stäl

²
ärtastäjl, m., -kn, pl. -a,
-na, foten, halslagret som
utgör underlaget för en ärt-
stack. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtsä

ärtsä, n., - hd, pl. =, - kn,
ärtsä, groft säu, twarmed
tröstkade ärter rensas. Äfen
ärtsä. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärsäck

²
ärlasäck, m., - kn, pl. - a,
- na, ärsäck. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärtsov

²
ärtasö, n. - d, utan pl.
^c
ärtso^{ppa}. J.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärt-tasse

²
ärtatäse, m., -n, pl. -sa,
-na, i en ärtåker utsoð
pägelsträmma i form af en
människofigur. Användes
blöu som ställsord. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

änt äkande

ärlaägande, n.-d, utan pl,
skördade ärtens bortkörande
från fältet. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärtakare

²
ärtägare, m., -n, pl. =, -na,
ärtakare, person som håller
på att från fältet bortkora
skördade ärtor. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärtåkning

²ärlågnis, m., -kn, utan
pl., ärtåkning, spördade
ärters bortförande från
fältet. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärtämler

ärtämler, f., -na, pluralt,
samling, massa af vid
ärttrökning afslagna
balj- och bladdelar. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

äva
v.

äva, put. ävda

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

äva

äva, ävon, ävda, ävt, p.p.
ävd, imper. skuld.

129.

Gänits hd.

+ äred,

²
äred, n. 1. - ed, pl. = 1. - ha,
graföl, begrafningskalas.

ska du te äred i männ?
vi e böna te äred. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

* ävetsbrännvin

²
äresbrännvin, n., - hd, utan
pl., grafölsbrännvin, för
graföl afsedt brännvin.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ävedsdag

²äresdä, m., -n, pl. =, -na,
begravningsdag, dag då begraf-
ningskalas, graföl hålles.

¹jäsas va dar ²bäffe ²äres-
däna. G.

N 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ärsdricka
ärsdricka, n. - d. utan pl.
grafölsdricka, liu graföl
brygdt svagdricka. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärvdfolk

²äresfolk, n., - hd, utan jst.,
kouekt., begrafningsfolk,
- gäster.

Nu börjar ²äresfolkhed
o ²koma. Gj.

M 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Äroerfotk-gård

²
Ärsgår, m., - kn, pl. - a,
- na, begravningsgård,
gård hvori graföl hålles,
pågår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärskaka

²
ärskåga, f. - n, pl. - gor,
- na, grafölskaka, bakverk
af det slag som bjudes på
graföl. G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ ävedskläd

äreskläd² l. - or, m. och f.,
n. - klät, pl. - kläda, utan
komp., klädd för att be-
rsta graföl.

en par va äreskläd² mer
va en här o ha jö¹ si; de e
skam o låna² klar. G.

Ljunits hd

N° 323.

Per Larsson 1898-1900.

+ ävveklän

ärestklär, genus obestämbart,
-na, pluralt, begravnings-
kläder, graföbdräkt.

har du ärestklärna på inn?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

† ärvetsmat

²
Ärkesmäd, m., - en, utan pl.,
grafölsmat, sidan mat som
brukar bjudas på graföl.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ärvedsjuk

²
ärasfäg l. - or, m. och f.,
n. - fägt, pl. - fäga, konf.
- fägare, - fägast, sjuk
af den ymniga traktering
som väntats på en graföl.
G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

x ärvebsjuka

²
äresfüga, f. - n, utan fl.,
illamående förorsakadt af
den gynniga traktering som
vankats på en grafol. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ äresöl

²
äresöl, n., - ed, utan pl.,
till graföl bryggt öl.

²
äresdriffad står jo o bler
surt, om i ska jima' d
så länge. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* äska
s.

²
hfa, f. - n, p. h. - for, - na,
en större ask.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äta

äda (¹äda, ²äda, ²äda, ²äda, pres.
part. ²ädares (po) - äd) tr., äta.

nära ¹mäden e ²äden, e ¹mältiden
¹hällen, skambutr.

gå ädares o köma grädares
utvi.

¹pågen kom ädares po en ²jitamäd.

№ 323.

Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* äta
s.

²äda, f., -n, utan pl.,
mat, föda (för djur). Man
använder orden mä²d och fö²a
om människo⁴föda, ²äda och
för om djurföda.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äta

äda ad
pres. ädor

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

ēda, æd, ēdæd

nē, de e val tīd e ēda
mīda nū.

(Inemot kl. 12.)

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

äta I.
v.

äda , put. ad

men de va som di sä, di kone
änte äda kläerna .

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

āta II
v.

di ēd vēr pō sit stāle.

so lāye en kan ēda a diiffa, so
gāi de.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

äta
v.

äda, äd, ädad

de ska vara jä kan äda-d.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

[?]
ata

eda, lor, ad,

Nr 4589 V, Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

äta
v.

eda, äd, et

pret. äd bli et H_e ord som
böjan med d:

ala et di va et b^ora.

Nr 4569 V, Nöbbelev Ljunits hd

I Ingers 1960

åta II

di hade änte konad ét
söden gröd.

de jek ja gót a eda sil a
pantöflor

Nr 4569 V, Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta III

vi fik ältid k^afa so fört
vi hade et mⁱda.
han en hade e't -ed

Nr4569 V.Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1962

äta :

èda, pres. édon

der e mäga som édon ed
bära = bart, utan tillsatsen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

sup. èdad

fampij¹ònor de har di
èdad ält de ja mi¹ys

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ata

v.

èda, édon, ad, et
f. and

di and av pånejärned, àla
av et.

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

äta av

äda ätt (ättor, ätt, ätted, ättedem,
- ätt) ätt af, af ätt. märkan
har ätted ätt ätt blömmstoren po ätted;
2) sluta ätt ätt, avsluta ättand¹et.
la vas fa äda ätt fäst. -
har du snart ätted?

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

äta sig in

äda si in¹ (ä¹dor, äd, ä¹dded,
*) äta sig in¹, genom ätande,
grazande bereda sig in¹gång.

märken har ä¹dded si in¹ i ä¹le
ä²blen.

Musen ä¹dor si in¹ i ä²st²an.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Lj.

N° 323.

äta sig upp

äda si ¹ äp (ädor, äd, ädded)
äta sig upp, 1) genom ätande
gnagande, bearbetande med tän-
derna förtöra, fördärfa sin
krapp (som hundar, som i följd
af hudsjukdom jämnt slicka
och rifva i de angripna ställena)

2) förintas, gå förlorad. T. ex.
om inkomster som ätts fullständigt
till utgifter t. om mjöl, gryn, m. m.
som genom all gämnas länge förminskas

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta sig ut

äda si ¹ud (edor, ad, eded)
äta sig ut, genom ätande, gra-
gande bereda sig utgång.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

²
~~lidzama, m., en, pl. a, na,~~
~~manlig aggruppkapare~~

äta upp

äda ¹äp (ä¹dor, ä¹d, ä¹dad, ä¹pä¹den,
ä¹d, 2) äta upp, uppäta.
muse¹n ha¹r ä¹dad ä¹p ä¹ ö¹sten.
Kä¹lan ä¹ ä¹pä¹den ä¹w ma¹sk.

3) utan objekt betyder ordet
äta rent upp af den tilldelade
födan som människor o djur.

ä¹d ä¹p fö¹rest, ha¹z, ä²man du vil ha
me¹r. - ha¹ K¹örna ä¹da ä¹p ä²man
du j¹r d¹äm. N° 323. L.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta ut

äda äd(ädar, äd, ädded, äddeden,
äd) åta ut, utåta, göra u
en person blis utslöu, förlustig
sin bostad, plats m. m.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

ätande
s.

ätande, n. -d. utan pl.,
ätande.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

Årbuk

²
Lidubug, m., -en, pl. -a, -na,
eg. Årbuk; storåtare.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ätko

ädekö, f., -köwen, f. - för,
-na, eg. ätko; epitet, skäms-
ord, användt om en kvinna
som äter mycket, behöfver
mycken föda.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ätpack

Ädelpak, n., -ed, utan pl.,
eg. ätpack, epitet, skämsord,
användt om folk, som äter
mycket, är drygt i kosten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ättika

¹
bediffra, f. - n, utan pl., ättika.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ättikflaska

1
äddisflaska, f., -n, pl. -skor,
-na, ättiksflaska.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lj.

ätting

ädrä, n., -drä, pl. =,
-drän, eg. ädring; epitet,
skämsord, användt om en
person, som äter mycket.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Lj.

²
äventyr, n., - hd, pl. =, - ha,
äventyr. G.
äventyr

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö

Ö, n. i. d. pl. = i. n. bok.
stapven ö. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Φ. β. - n, pl. 2-a, - na,
α. γ.

>
0
s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öde
s.

²Öde, n. - d, pl. =, - n, öde.
Brukas i bet. olycksöde.
En ²vid ²h²nte va ²öde en
ska gå ¹ij¹nam.
de va ¹rent et ²öde om de¹
drängen ¹som la si te dö, ¹nu
har e sa br¹at om. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Öh, oböjl., predikativt ^{öde}
adj., öde. ^{adj.} ~~predikativt~~.
⁴hused va, stö ²Öh. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ödeby, m., - byjan, pl. - byja,
- na, ödesby. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Ölgår, m., - kn, pl. - a, - na,
ödesgård, - hemman. G.
ödegård

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ödelägg

ödelägg, n., -hd, pl. =, -ha,
epitet på en ödslande,
slösande person. J.

№ 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

* ödelägg

¹
Ödelägg, n. i. - led, utan pl.,
ödslande, slösande, förstörande
af pänningar o. annat.
Gj.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ödelägga

ölägga, -lä -läjt,

pp. öläjd, p. öläjda

förelösa, förelösa. förelösa; avlösa, döda.

de kan göt gäd di hade bled
öläjda mä.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

ödelägga

¹ödelägga (- ledgor, - la, lajt,
- lajd, m. oh f., n. lajt, pl.
- lajda, - ledg, pl. - or) tr.
1) ödelägga; döda. hon ¹öla
gluten, 2) förslösa. ¹ödelägga
pänna. - e al den ²mänge
kaltes ¹ölejdor? G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{örklägg sig}
öklä¹gga si (- led²gor, - lä, läjt,
- led²g, pl. - or) refl., förkorta
sitt lif.

har e må²nga sam öklä¹gor
däm au br²än²vin. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ödeläggande

¹
ödeläggande, n. - d. utan fl.
ödeläggande, förslösande.
Gj.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

örlig
ösl² l. - ljar, m. och f.,
n. - lat, pl. ösl²ija och efter
for, för, ösl¹ o. s. v., komf.
ösl²ijare, - jast, ödslig. G.
en ösl² by.
her e ösl²et o bo. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ödslighet

öslighet, m., - kn, utan fl.,
ödslighet. G.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödsligt

²öslut och efter för, för,
¹öslut, komp. ²ösligare,
- jast, ödsligt. Gj.

den ¹göran ¹lidgor ²onjed
²öslut.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ryja, n. - d, pl. - jhn, - hn,
öga. G. öga

M 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga s.u.

gen (pl.)

ögar

go hälsa ä' granna gen ...

s. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga
s.

ya M. yen

1876

Nr 5111 Balkakra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ öget
!

²nydd l. - or, m. och f.

n. - jed, pl. - jedda, komp.

- jedare, - jedast, om grädda
som vid kärning starkt fradgar
men icke låter arbeta sig till smör.

²grädden ²pyste o ble so ²nydd i
²ffernan, men ²smör ble dar ²h₂th.
G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla
s.

ygla -an -or -onna.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ögla, f. - n, pl. - lor, - na,
ögla. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögn
y²na (- ar, - a, - ad) intr,
ögn^c, med ögonen följa.
du gör sa fört, sa en
kan änte ²y²na sa fört.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ögonbyttai
²Önabrohä²r, n. - en, plu-
ralt, det på människans ögon-
bytt vävande häret. G.
²Önabrohä²ren ble svēda.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögondroppar

²
ögondroppa, m., -na, pluralt
ögondroppar, läkemedel mot
ögonsjukdom).

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ögonhår
ögonhår², n. - en, pluralt,
ögonhår. g.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

141

ögonlock
synalög, n. 1 - hd, pl. = 1 - kn,
ögonlock. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ögonkast⁷

²
ögonkast, n., - hd, pl. =, - ha,
₄
ögonvra. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹
igontalva
²
Ynasälva, f., - n, pl. - vor,
- na, ögonsalva. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1800-1808 1808-1800

Handwritten signature

Handwritten text

ögonsten
2
ynast²en, m., -ka, pl. -a,
-na, ögonsten. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

oj, n., 1-ed, pl. =, 1-len,
häst. g.

knästar, Käby.

Sam.: Formen ojz torde också finnas,
se vöma w etc språkpro i art. anlag.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ök

Öj, -'ed, =, -'en

häst, oavsett kön, häst i all-
mänhet;

han hade fira Öj;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

öj, -ad, pl. =, -en

häst i allm.

di fr_k 'ante öjen ta a g_u.

de va när där va et öj a föla ---

Nr 4293 Villie, Ljunits hä

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök
s.

øj, 1 ad, 1. =, 1 en

kast i allen.

Nr 4589 V. Nöbbelev, Ejunits hd
I. Ingers 1847.

ök

øj. Lad. pl. =. -en
håst i allm.

sa skole øjen og a
guljas. Skårby by.

øgg et. : Røgle

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

Öj, m., ^t - kn, pl. 2 - a, - na,
föra, med t. l. flera hästar
förspänd vagn. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öka

öja (¹öjor, ²öjle, öjt, öjt,
pl. ²-a, öj, pl. ¹-or l. ²-or)
h., öka.

¹öjor i ²hanta min byn, sa
flutar ja.

bojsorna va ²öjta nereve.
g.

M 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öka sig
²öja si (¹öjor, ²öjte, öjt) repl.
öka sig.

skolan ¹öjte si ar ja ar.
Lj.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökande

2.
öjane, n., - d, utan pl,
ökande. G.

N 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ökas

öjas l. ojs (²öjes l. ojs, ²ojts,
ojts) dep., ökas, öka sig.

vård¹ ojs i brän¹en för
v²ar tim²er, de har ojs¹ et halv
kvart¹er s¹jan i¹ans. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökben

Öjaben, n. 1- led, pl. =, - ha,
hästben, 1/ ben i allmänhet
hos hästen, 2/ ben = bot. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ökbensat

²
Öjabenrä, f. - n. pl. - r,
- na, hästbensangel. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökbete
öjabēde, n., - d, utan fl.,
hästbete.

der e brä öjabēde der
fjörna har släd fäst. G.

N 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öjablö², n., - blöwd, utan
pl., hästblod. Gj. ökbod

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ökboq

Öjabäw, m. - ha, pl. - a, - na,
hästboq. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktuk

²öjabüq, m., -kn (pl. -a,
-na mindre brukl.)
hästbuk.

¹pägen sad ²örör ²öjabügen,
men de ²rejna. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ökbyggel

Öjaböjel, m., -kn, pl. -jla,
-na, hästbyggel, träbyggel
äu fastknäppa om hästens
frampot, då djuret tjudras
på bete s. med frampötterna
förenade medelst en kort kädja
lössläppes därstädes. G.

Nr 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lunds

Ökbytaur
Öjabylank, n., - d, utan
pl, hästbytande. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökytar

öjabytare, m., - n, pl. =,
- rna, häslbytare. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öjabyte, n., - d. pl. = 1 - n,
hästbyte. G.
ökyte

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökdoktor
öjadöktor, m., - en, pl.
-tra, - na, hästläkare. J.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö'kfeū
Djapit², n., - led, utan pl.,
häslfeū. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökgrimma

öjagrimma, f.-n, pl.-mor,
-na, hästgrimma. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ökhackelse

²Öjähäckelse, m., -n, utan fl.,
hästhackelse, för hästar af-
sedd hackelse.

²Öjähäckelsen ska föras
släckedare en köckelse.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

2. örhändel, m. 1- kn, utan fl.
hästhändel. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ökhandlande
Öjähänlanh, n. - d, utan
pl., hästhandlande, - kom-
mersande. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökhandlare
öjahanlare, m., - n, pl. =,
- na, hästhandlande.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ókhas

Ójahais, m., - ha, pl. - or,
- na, hásthas. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 ökhilla

²öjähila, f. - n, pl. - lor, - na,
kort kätting med en träbygel
i hvarje ända ut afsead att sam-
manfjättra hästens framfötter, då
han släppes på hett. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökhjälp

Öjajälp, m., -kn, utan fsl,
hästhjälp, förrätande af,
hjälp med körsel.

för han ska göra das-
verfse för Öjajälpan. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ökhud

Öjakhud, m., - ha, pl. - or,
- na, hästhud. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ökharud

Öjakhöved, n., - led, pl. =,
- en, hästhufvod. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökhär

Öjakhär, n., -hd, utan fl.,
kollekt., hästhär, det
här som bekläder hästens
hud. Håret i hästens man
och på hans svans, taglet,
heter härsahär. J.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Ök häck

Öjahluff, m., - kor, fl. - a,
- na, i stallet befinnlig
foderhäck för hästar. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö'kknä'

ö'jaknä', n. 1 - d. pl. = 1 - n,
hästknä. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ókota

Öjaköda, f. - n. pl. - dor,
- na, hästhof. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikkake

Öjakerägh, m., -n, pl. -ga,
-na, hästkrake. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökrubba

öjakra²ba, j.-n, pl.-bor,
-na, hästkrubba. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ók-krák

Ójakrēj, n., -hd, pl. =, -hv,
hástkreatur. G.

N 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ökkula

Öjakula . f. - n. pl. - lor,
hästkrake. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ö'kkylva
ö'jattä'la, f. - n, pl. - lor,
- na, för upp- och nedslående
af pälarne i hästtjinder
afsedd klubba. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ökkött

Öjaffyd, n., - hd, utan fl.,
konekt., hästkön. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öklag

²öjaläv, n., -ed, utan pl.
öfuerenskomnelse mellan
2 hästegare ät vid föresom-
mande behof hjälpa hvar-
andra med körset, t. ex. så ät i
som hvardera ega 1 häst, sammanpara
dess 2 plogar ega.
Nu ska du lägga ²öjaläv
me ¹te värn?

N: 323.

G.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öklont

öjalört, m., -na, pl. -a,
-na, hästruka, liten hög
i klump af hästräcke.

L.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ikmad

²ojamä, m., -n, pl. -a, -na,
hästman, manen på en häst.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

↳ ökmante

²
öjamäzke, m., -n, pl. -ka,
-na, hästmanke. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ökmök

Öjamöj, n., -hd, utan fl.,
hästräck. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
öjning, m., - kn, utan fl,
ökning. G.

ökning

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ökpengar
²
öjapänza, m., - na, pluralt,
hästpänningar, för försälda
hästar erhållna l. för inköp
af hästar afsedda pänningar.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ökpiss
öjapiss, n., -ed, utan fel,
hästurin. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ökräk
öjapäg, m., - hn, pl. - a.
- na, eq. hästpojke; tjänst-
gosse, anställd för att sköta
och köra hästar. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öjapölsa, f. - n, pl. - sor,
- na, hästkorf. G.
Ökpoölsa

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ökras
öjaräs, m. - en, pl. - or, - na,
hästras. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ökrumpa
öjarömpa. f. - n. pl. - por,
- na. hästsvans. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökröv

öjaröv, m., - ha (pl. - a, - na.
mindre brukl.) häststuss.

al häven² jiff i öjaröven.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öksjuka
²
öjafuğa, f. - n, utan pl.,
hästsjuka, - sjukdom. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öskalle

²
öjaskälä, m, - n, pl. - la,
- na, hästskalle. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ökslag

Öjastläv, n., - led, pl. =, - kn,
hästslag, - sort, - ras. G.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökslaktand
öjastlajtand, n. - d, utan fl,
hästslaktande. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

ikslaktare

Öjastlätare, m., - n. pl. =,
- rna, hästslaktare. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

x öks-läss

Öj¹slas¹, n., -hd, pl. =, -kn,
hästl¹äss, så stor börda som
en häst kan bära t. så
stort l¹äss som en häst förmår
draga.

be¹v¹ars väl, joh¹ä¹na, du tar¹
jo öj¹slas¹ av hä¹l¹men för
gr¹ev¹en! G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öksläkte

Öjassläjkte, n., - d, utan j. l.,
hästslakt, - slaktande.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktand

²ojatän, m., -hn, pl. -tän,
-hn, hästtand. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktarm
öjatoirm, m., - ha, pl. - a,
- na, hästarm. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktattu

öjätätör, m., - ha, pl. -tra,
-na, hästskojare. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktill

²
öjätill, n. - d, pl. = - n,
benämning på det område
af stallgolvet, som är be-
läget ~~med~~ bakom hästar-
nes spillor. G.

N 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktjudu
öjator, n. - ed. pl. = - ha,
hästjuder. G.

N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ iktjudenum

Öjatorömen, n., -hd, fl. =,
-kn, den krets, cirkel som
beskrives af en i marken
fastgjord hästjude.

Lar¹sp¹glan ligg¹or i de hidaste
Öjatorömed. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

* ik-to

ojatō, n., - tōwed, utan fl.,
hästull. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öktorg

öjator, n., - led, pl. =, - ha,
hästorg. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öktäcke

öjattäcke, n. - d, pl. = - n,
hästtäck. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+ ö²k-väl²ta

Ö²jäv²väl²ta, f. - n, pl. - tor,
- na, på marken befinat-
ligt märke efter en väst
som vältrat sig.

En ska sp²uta, nar engar
ö¹vor en ö²jäv²väl²ta, h²la par
en hö²ve²ör²f. J.

M 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
H

ol, n, l-hd, utan pl,
ol. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öl

öl, -'hd

(om hembryggt öl)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öldricksand
öldricksand, n., - d, utan pl,
öldricksande. G.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öldrickare

öldrif¹garh, m. - n, pl. =, - rna,
öldrickare. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ölddrickning
ölddrickning, m., - kn, utan pl.,
ölddrickning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ölhörna

N° 323.

¹ölkörna, f. - n, pl. - sor,
- na, skällsord som brukas
för en på drycken skap be-
gifven person. - Förek. i
en gammal visa, hvori hustrun
förelbrar den hemkommande
druckene mannen med orden:

"¹Välkommen, ¹hum, min ²fära ¹ölkörna!
¹härna i ¹hüesad ¹fins ²inän ¹bid ¹brö.
e du nu ¹felåker ¹så tar du ²te ¹påsen,
²äla ¹bar ¹härna ¹ölkörna ¹de"

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ölkanna

ölk¹äna, f. - n, pl. - nor,
- na, ölkanna. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öltunna

öltynna, f. - n, pl. - nor,
- na, öltunna. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öläanning

öläning, m. - ha, pl. - a, - na,
öländing, öländskäst. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ölänningsfö
ölänningsfö, n., - hd, pl. =,
- kn, ölandsfö, fö af ö-
landsras. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ölänningskingst

ölänningskingst, m., - en, pl.
- a, ölänningskingst, kingst
af ölänningsras. G.

№ 323. Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

ölänningsmär

ölänningsmär, f. - na, pl.
-mär, - na, ölandssto, sto
af ölandsras. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ölänningssele
ölänningssele, m., - n, pl. - la,
- na, för en ölandshäst af-
sedd sele. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ölännig-sko

ölännigaskö, m., - sköwen,
pl. - skö, - na, sko för en
ölandshäst.

mären har sko sa sma sam
ölännigaskö. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ölänningsspann

ölänningsspann, n., - led, pl. =,
- ha, ölandsspann, 4-spann
af ölandshästar. G.

gräven förde sel för hägen
me ölänningsspanned.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öläuningvagn
öläningavöjn, m. 1. - ha, fl.
- a. - na, för ölandshästar
afsedd vagn. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

om

sem l. ¹-or, m. och j. , n. sem,
pl. uma ² och efter for, för,
¹ uma, komp. umark, ² -mast,
¹ om.

sem i träfen.

² moworen e um am glutana.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öm
adj.

öm

ja e öm i hela krönan

ja e öm i ala knipffara

Nr 4569 V. Nöbbelev, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

ömföt
ömföt¹ l. - or, m. och j.
n. - füt¹, pl. - füt¹a, komp.
- füt¹are, - last, ömfötad. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

omföthet
omföthed, m., - en, utan
pl., omhet i fötterna. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömh²het
r¹ömhed, m. - en, utan pl.,
ömh²het.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömma sig

²
ömma si (- ar, - a, - ad)
refl., ömma sig, visa ömhet,
adagalägga smärta.

¹h²ästen ömmar si, när han
går. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömsint

ömsint¹ l. - or, m. och f,
n. - sint¹, pl. - sinta¹, konf.
-sintare¹, -sintast¹, ömsinat.
G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömsinthe¹
ömsinthe¹d, m., - en, utan
fl., ömsinthe¹t. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömskinnad

ömsfinnad l. - or, m. och f.,
n. - rad, pl. - zadh, utan
komp., eg. ömskinnad;
ömtålig, kärnslig.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömtålig
ömtöli l. - lijor, m. och f.,
n. - lat, pl. - lija, konj.
- lijare, - lijast, ömtålig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömtalighet
ömtalighet, m., - en, utan
pl., ömtalighet. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömtänd

smältänd l. - or, m. och f.,
n. - tänd, pl. - tända, komp.
- tändare, - tändare, ömtänd.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömtändhet
ömtändhet, m., - ha, utan
fl., ömtändhet. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
+ on

on, genus oheståmbart,
oböft₂, förek. blå i uter.
vara i on, vara dräktig,
om får. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ öna

öna / önor, önte, önt)
intr., lamma.

färed har önt i dä. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xōna

ōna , ōnte , ōnt

vb.

lamma, fā lamm;

lōmen har ōnt

(M. J. 1852)

Nr 4238 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

x

ona
v.

ona, onor, onta, ont

föda lamm (om får)

SVENSKT

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ²
öna
v.

öna pret. önte

föda lamm

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

+ önsade

²önsade, n. 1. - d. utan pl.,
lammande, lamning.

di gift o v¹nta j¹ ad f¹red
sk²le ²öna, men sa ble de
²ente te nad me ²önsad,
for de va gar ²ente i ön.

N 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

önska

ringa (ringar, ringa l. ringe,
ringad l. ringst) t., önska.
ja ringar. inte ont över nan.
manan ringe si en ny
kviga. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

önskar v.

unggar (pres.)

'önskar'

"männ ja ungar är jagu--"

S. 128

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exo

önskebarn
ringebärn, n., - led, pl. -börn,
- en, önskebarn.

Vi har en påg o en tos :
räktat ringebärn. G.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öppen

även un även

N 2964 Ljunits hd, *Vilhelms Ljunits hd.*
A. Malm
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

öpan, n. öpad

Myra uttal

öpan skonsten

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen
adj.

öwen

dären står pⁱv öwen,
vidöppen

Nr 4589 V. Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1987.

öppen

²
öven, m. oh f., n.-ved,
pl., - vaa och efter för². för,
öven o. s. v., komp. övnare,
- nast, öppen. om dörrar o. d.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öppna

öppna eller öppna, -a, -ad

M 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Vellie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

öppna -as -a -ad

(nyare uttal)

di öppnas ...

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

öppna

öppna -ar -a -ad

Repr-form med Guds substitution;

Den genuina formen torde vara
+ ivna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Öppna

ivna -a -ad

äldre uttal i Gjunits (Snärestad)
enl. P. L. och Malm

1880-t.

Snärestad, Gjunits kv

öppna

iöna

Gunnar (enligt H. Malm).

öra

²öra, n., -d, pl. örn, ¹-kn,
öra.

je nan po örkn.

öra po et ar, en örka,
en grädesnipa. G.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund[†]

+ öd
a.

öd

yr

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

+örd

örd l. ¹or, m. och f.,
n. ört, pl. ²örda och efter
för, ²för, ¹örda, komp.
ördare, -dast, yr, som lider
af yrsel. G. J.

Ljunits hd

№ 323

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Ork, n. - d. pl. =, - n, ³öre.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öre

öre, n. pl. =

gotifäm öre om dän
(s. dagpenning)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

* Öring
s.

Öring, -en

Laxöring

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v orj u. orj. m. rötgras.
best. f. örjen u. örjen.
= rosán.

x'örj'

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm

wjic
wintg

höj

arj, m., ¹ kn, utan fl.,
örjord, fint, gulaktigt grus.
där e arj i bän¹ken, så di
flöjor kn ¹af.
arjen e sk¹mor kn (n¹
an j¹or. G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

+örta

örta (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r)
intr., sorla.

fäl¹ked örta, sa en k²urh
h²nt² h²ra örnal²y. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ öland

²
örlande, n. - d, utaw fl.
sorlande. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* örling

²örli^z, m., - en, pl. - a, - na,
örfil.

⁴frägn² fiff² si näna² redija²
²örli^za, för han häde² lad²
¹förna¹ ga¹ i sesti¹ffed. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örn

Örn pl. -a

di liktar nästan Örna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

örn

örn, m., l-hn, fl. l-a, -na,
örn. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ írna
örna² (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- h, - a, pl. - r) tr., örfila.
ja ska örna² di, am du
e le. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örngät

²
örngät, n. - hd, pl. =, - kn,
örngät, linneöfverdrag till
en örngätsdyna. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ örnfil

¹
örnfil, m., - ha, pl. - a, - na,
örfil. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örnljud
²örnalj, n., ²oböjl, örnljud.
²grisorna ²vija, ²pa en ²kunh
knaf ²h²öra ²örnalj. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örnpipa
örnapiva, f. - n, pl. - vor,
- na, örongång, hörselgång.
gluten gol, sa örnapiorna
va färja o spriffa. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öroning
örning, m., - kn, fl. - a,
- na, öroning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bronspräg

bronspräg, n., -hd, utan
pl., öspräng. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örövat

örövat¹, n. i. - hd, utan fl.,
örövat. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²örsla, f. - n, utan pl.,
yrsel.
²örsla
(yrsla)

Ja har ¹sånen ²örsla i mit
²hoved. G.

№ 323.

Ljunits hd.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ östa

²
Preta. f. - n. pl. - tor, - na,
blomma. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öntakvast

üntakväst -an,

bukett, blomsterbukett

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

* Öntapotta

Öntapöta, M. -on

Homsterkukka.

Nr4569 V.Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1962

örkar
gräskär, n., - hd, pl. =,
- ka, blomsterkruta. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örtkrast

²
Frtakäst, m. - hn, pl. - a,
- na, blomsterbukett. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ört-pöta

örtapöta -an -or -orna

blomsterkruka, blomsterburk.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ öntpöta

²
yrlapöta, f.-n, pl.-tor,
-na, blomkruka. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ösa
s.

²
Ösa, f. - n, pl. - sor, - na,
öskar. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ösa
v.

ösa , östa , öst

so östa di i köpa i en bågke

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ōsa (¹ōsor, ²ōste, ²ost, ²ost,
pl. ²a, ²os, pl. ¹or l. ²or)
h., ōsa.

²ōsa van.

vi ²ōste mōska tom me
skejfor. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

ösandr

2.
ösandr, n., - d, utan pl.,
ösande. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ösning
ösning, m., - ha, utan fl.,
ösning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öregn
örräjn, n., -hd, pl. =, -kn,
störträgn. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örregna
örräina (- ar, - a, - ad)
impers., störträna. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan
²östan, oböjl. subst., m.,
oh adv., östan.

¹pered e ²te östan.

²östan an ¹gården. G.
²östan te, vid östra sidan.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan

²östan, = i alla genus, sing.
oh pl., utan ~~konf.~~
ostlig. om väderleksfenomen.

östan var, vinz.
har ta es par göwa ²östan
rejn. G.

N 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan-norden

Östanöran², oböjl. adj.,
sing. och pl. nordostlig. om
väderleksfenomen.

Östanöran² var, viz, ravn.
Även noranöstan². G.

N 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Öst-an-norden

ostan²oran, adv., utan komf.,
nordost.

h¹used¹ ligger¹ ostan²oran om
skå¹ven. - ostan²oran h¹, vid
nordöstra sidan. G.

Även noran²ostan.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

⁷ östan - tunnan

² östans² tunnan, adv., utan
komp., sydost.

östans² tunnan ¹ am g¹ärken.

östans² tunnan ³ te, vid sydöstra
sidan. G.

Även ² Svanöstän.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

²
östans-sunnan

östans²sunnan, oböjl. adj.;
sing. och pl., östlig.
om väderlekens fenomen.

östans²sunnan var, viz, rojn,
storm.

Afven sunnan²östan.

N° 323. Ljunits hd

Lj.

Fer Larsson 1898-1900.

östsvind

östsvind, m., -en, pl. obruk.,
östsvind.

östsvinden e alltid på
skarp om värden. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öster

öster

Nr 4238 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öster

öster

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öster

öster

hänadifice öster

du va nök hänat däe på öster.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

öster

öster

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östen

östen

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Öster

Öster

lid i Öster sö.

Nr 4589 V, Nöbbelev, Ljunits hd
I. Ingers 1887.

öster

öster

(väderstreck)

kvarnstenana di lö ude öster
om hüsed

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Öster
s.

best. f. Östören
= Österland

Inlänat 4

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹ östor, m., oböjl., väderstreck
öster. ¹ öster
Lj.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ östugussing
ostorgässing, m., - en, pl. - a,
- na, benämning på en
rik och välmående odalman
från något af de öster om
Ljunits belägna häraden.
Lj.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ östutänds

Östörrens¹, adv., utan Komp.,
enligt bruket på den öster
om Ljunits blägna skånska
bygden.

Snåka² östörrens¹. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ostulandsdräng
ostorl¹andsdräng, m., - en, pl.
- a, - na, bonddräng från
den öster om Ljunits härad
belägna skånska bygden.
L.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

N° 323.

+ ostuländsfolk

Ostuländsfolk, n., - lid,
1) utan pl., kollekt., folk
från något af de öster om
Gunits belägna skånska
häraden, 2) med pl. =, - ha,
gift äkta par af allmog-
klassen från något af dessa
härad. två gamla ostuländs-
folk. G. Blot plural. G.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* östlänksfruntimmer

östlänksfruntimmer, n.
-hd, pl. =, -na, fruntimmer
från något af de öster om
Ljunits belägna skånska
häraden. G. J.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ östlunds-förklä
ostorlunds-förklä, n., - d,
pl. =, - n, förkläde af det
slag som tillhörde allmog-
kinnornas gamla dräkt
i några af de öster om
Ljunits belägen skånska
häraden. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

* östurländska

östorlän¹ga, f. - n, 1) utan pl.,
folkspråket i de öster om Ljunits
belägna skånska häraden,
2) med pl. - for, - na, kvinna
från något af dessa härad.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Östuländsklädd

ostorlän⁴sklad l.-or, m. och
f. n. - klät, pl. - kläda,
utan komp., klädd enligt
forna allmogebudet på
den öster om Ljunits härad
belägna skånska bygden.
L.

Nr 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ östlänkskläder

ostorlän¹sklar, genus ohe-
slämbart, -na, pluralt,
allmogekläder i den stil,
som fördom förekom och
delvis hos äldre personer ännu
förekommer frän den öster om
Ljunits härad belägna skånska
bygden. G. Ljunits lid

№ 323.

Fer Larsson 1898-1900.

* östlänkskänna
ostorlänskvinna, f. - n. pl.
-nor, -nabondhustru från den
öster om Ljunits härad belägna
skånska bygden. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Östlän¹skäring

ostlän¹ssparing, f. - en,
pl. - or, - na, bondkäring,
- hustru från den öster om
Ljunits härad belägna bygden.
Lj.

Nr 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

* östlän¹dsman

ostorlän¹dsman, m., - ha,
pl. - a, - na, gift bonde
från den öster om Ljunits härad
belägna skanska bygden.
L.

nr 323.

Ljunits hd
Fer Larsson 1898-1900.

x östuländsmänniska

Ostuländsmänniska, f. - n,
pl. - for, - na, uttr. för
kvinna, fruntimmer från
något af de öster om Ljunits
belägna skånska häraden.

G.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

* östulandspiga
ostorlens¹spiga, p., - n, pl.
- jor, - na, bondpiga från
den öster om Ljunits härad
belägna skånska bygden.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

LEA 1512207 1808 1000

170079 09

W. S. D.

† ostuländsk
† ostlänspåg, m., - h.,
pl. - a., - na, bondpojke
från den öster om Ljunits
härad belägna skånska
bygden. Lj.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x östertändsnack

österlän¹snack, m., - led, utan
pl., folkspråk, idiom,
i de öster om Ljunits belägna
skånska häraden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ östurländstorklär

östurländstorklär, n. - d,
pl. = . - n, hufvuddukt af
det slag som tillhörde allmogets
kvinnornas gamla dräkt i
något af de öster om Ljunits
belägna skånska häraden.
L.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

+ ostulänstioja
ostorlänstioja, f., - n, pl.
- jor, - na, mans- l. kvinno-
tioja tillhörande den forna
nationaldräkten i något af
de öster om Ljunits belägna
Skånska häraden. G.

№ 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

+ östurlänstos

osturlänstos, f.-na, pl.
-or,-na, bondflicka från
den öster om Ljunits härad
belägna skanska bygden.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
För Larsson 1898-1900.

x österlänning

österlänning, pl. -a

invånare på Östleden - österlän
= östra delen av Sydskåne.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

* östunord

östornör¹, m., oböjl., väder-
streckel nordöst. G.
Åfen nor¹öst.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

óstorpa°

óstorpa

óstent

de va læyor óstorpa .

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

+ östera

östera

österut

östera den va so kalad
jused, de kala di for "tented".

Nr 4589 V, Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östorpå
adv.

Östorpå

Östent

Sin fluta di hånad Östorpå

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

Ljunits, 1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* öst-sö

östorsu¹nor, m. oböjl.,
väderstrecket sydost.

vin¹en e gan ner ¹te östorsu¹nor.
G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

östre

östre, f. och n. östre

den va st^oa pl^as va den
östre sⁱan

Nr 4569 V. Nöbbelev Ijunitis hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7
östru

²
östru, m., - ra f. och n.,
pl. - ra, utan komf.,
östru. G.

№ 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ostu-none

ostrenörk², m., ostranära²
f. och n., pl. ostrenörk²,
utan komp., nordöstre.

Sen i samst på den ostranära²
hälan. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

östru-sida

östresu²nrk m. , -ra f. och
n. , pl. -rk, utan komp.,
sydöstre.

st¹aken st²ör på den östra-
su²rra s²jan om g¹årn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öva

²Öva (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - h,
- a, pl. - r) h., öva, gifva
öfning.

¹hagen e ²ente ²mijed ²övad
h. ²nyssa h. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

²
öva sig (-ar, -a, -ad, -a, pl.
-r) refl., öva sig. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

1
Över, prep. och adv.,
äfver.

Över, liu öfverlapp.

Genuin form i Över är annan i
genuin i Sydskåne: Hr. Skytas över,
Venn. Över, Fais. Uer. Ing. och Järn. yor.

N° 323.

Ljunits hd

Ann. av S. S-S.

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

över

över

Numera bruklig form: äldre yon
ent. G. K. Böös 1875.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Över
adv. & meq.

över

(förefallen vara tidigt uppr. län)

den ble jo äran tig över

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Över
går (yör u. yjör ?)

gammal form. meddelad av B. K.
Böös; A. L. har i sina uppt. fr
Ljunits endast den yngre formen
övor.

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

öven allt
adv.

öven ált

di kóm ja lét öven ált.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överanstänga

²
ö²voranstränga (-strängor,
-strängde, -strängt, -strängd, pl.
-a, -sträng, pl. -or) h., öfuer-
anstänga. G.

¹
lösen ble mot¹ ö²voransträngd
av o m²olka fira för.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öueranstränga sig
öueranstränga si (-strängor,
-strängde, -strängt, -sträng, pl.
-or) refl., öfueranstränga sig.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

överanskränning

²
ö^overanskränning, m., - ha,
utan pl., öfveranskränning.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

överbetala

²
överbetala (- betälor, - betälte,
- betält, - betäld, m. ah f., n.
- tält, pl. - tällda, - betäl, pl.
- or) tr., öfverbetala. G.

№ 323

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

överbetalning
överbetälning, m., - ha,
utan pl., öfverbetalning.
G.

N° 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

överdängan
överdängark, m. - n. pl. =,
-garna, öfverdängare, om
manhön som är öfverlägset
i duglighet. G.

N° 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
Svörens, adv., utan kamp,
äfverens. G. örens

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överflöd¹

²
överflöd, n. - hd, utan fl.
^u
öfverflöd. G.

№ 323

Ljunits hd

I er Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överflödig

rent. överflödat

de va ned rent överflödat

(ansåg man för det var att ha elstas i
drängkammarna).

Nr 4569 V, Nöbbelev Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överflödig

²Överflödi l. - digor, m. och
f., n. - dat, pl. - dija, komf.
- dijare, - dijast, eg. öfverflödig;
som till öfverflöd vill vara
försedd med mat och dryck, ktt.
der l. andra ting.

en försali köpa sa överflödi
me al ting. G.

№ 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överfull
överföl l. - or, m. och f., n.
- fölt, pl. - föla, utan komp.,
öfuerfull. G.

№ 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Överfullhet
²Överfolhēd, m. 1. - en, utan pl.
öfverfullhet. (d.v.s. hög grad av branning).
Kūne han gå o stå, har kan
du då tala om ²överfolhēd? G.

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹Överför ¹ l. - or, m. orh ¹ f.,
¹ n. - put, pl. - förda, utan
 komp., om husdjur som
 man föder ¹ öfver vintermånader-
 na, från den tid, då höst-
 arbetet vid jordbruket slutat
¹ till den tid, då vårarbetet börjar.
 hesten möte ² val va var ² lika ² mjöd
² nu, när han e ¹ överför, som i
² korhäst ²

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övergång

²Övergång, m., - ha, utan pl.
¹afvergång. Om något som går
afver, tager slut.

Al tin² har en ²övergång, o så
har din² sugdämen m. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

överhand

överhän, m., oböjl., öfverhand
fa, ta överhän. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

över h²owed, ads., öfver
hufod. G. ^{adv.}
genuint ?

N° 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överhäst

¹
Överhäst, m., - en, pl. - a,
- na, häst af hankön, vilken
är andra öfverlägsen i
styrka o. snabbhet. G.

N° 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

öuerhörd

öuerhörd l. - or, m. och f.
n. - hört, pl. - hörda, komp.
-hördare, - dast, öfuerlupen.
ja e sa öuerhörd aue falk,
sam vil föva so.
G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Överjord
Överjör, f. i. - kn, utan pl.,
jord som är all annan öfver-
läpsen i bördighet. G.

N° 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Överkarl

Överkarl, m., - en, pl. - a, - na,
karl som är andra öfuerlägsen
i kroppskrafter. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

övrko

övrk¹ö, f. - köwen, fl.
övr¹för, - na, ko som är
andra öfuerlägsen i mjölk-
afkastning. G.
J.

№ 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

* överkula

Överkula, f. - n. pl. -lor,
-na, häst som är andra
öfuerlägsen i styrka o.
snabbhet. G.

№ 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

överkörd

överförd . pl. -a.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Överlevare

Överlévarer, pl. =

Om gäss som icke slaktas sam-
tidigt med andra gäss, men få överleva

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

överläden

Överläden, n. 1 - hd, pl. = 1 - kn,
överläden. Gj.

№ 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överman

²
Övormån, m. - en, pl. - mån,
- en, öfverman, person som
i ngt hänseende är öfverlägsen].
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

²
Överm^öd, n., - led, utan pl.,
öfvermod. g.
öremot

.N° 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900,
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övermodig
²
ö²vormödi l. -dijor, m. och f.,
n. - det, pl. -dija, komp.
-dijare, -dijast, äfvermodig.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* övermög
övermög l. - or, m. och j.
n. - möt, pl. - möda, utan
komp., öfvermogen. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
* övrmogohet
övermödhed, m., - ha,
utan pl., öfermögnad.
G.

№ 323 Ljunits hd

I er Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övernorgon
övernärn, m., oböjl.,
övernorgon. Brukas blod
i uter. Jo övernärn. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övermål

²
övermål, n. - led, utan pl.,
öfvermål. g.

N° 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹övermät
¹övermät l.-or, m. och f.,
n.-mät, pl. mät¹a, utan
komp., öfvermät¹e. G.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

övermåttelighet
1
ö^oormåttelighet, m., - len, utan pl.,
ö^ofermåttelighet. G.

No 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

översuken

översuken.

översikt. nerökt. neddammas.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie Ljunits hd

övrösta

övrösta (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - h, - a, pl. - r) tr., öfver-
rösta.

prästen ble övröstad po
förpastöman.

bejntskomägare fenz, sa
han övrösta kläkaren.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

G.

övraställe
övraställe, n. - d. pl. = 1 - n,
bockherman, landlegendom
som är andra öfverlägsen
i bördighet. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

övertala

²
övertala (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- h, - a, pl. - r) h., öfvertala.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

LOU. 15. 18205 1229. 1000

Quarsten

18205 1229 1000

övertalning

²
övertalning, m., -en, utan
pl., öfvertalning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övertyga

övertyga¹ (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - e, - a, pl. - r) h., öfuer-
tyga.

du kan vara övertygad
om ad de e sant ja sior.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

övertygelse
övertygelse, m., - n, utan pl.
äfuertygelse. G.

N° 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ överveta

övervēda, tr. värb, hvaraf blöu
pres. infinit. finns, eg. öfver-
veta; orka med, förmå sköta
här e sa mijed arbēj, sa vi
kan knapt övervēda'd.

de e best o hte ha stark
jörbräug en en kan övervēda'd

Nr 323.

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

G.
J.

övervinlig
övervinlig¹, övervinlig² l.
-lijor, m. och f., n. - led, pl.
-lijar, utan konf., öfvervinne-
lig.

Uhl va de en modganz ad
sæn slo fel for mi, man de
va jo en övervinlig säg
lijaval. G. Ljunits hd

N 323.

För Larsson 1898-1900.

öruvunen

²
öruvönen, m. och f., n.-tyd,
pl.-tyd, komf.-tyd, -tyd,
eg. perf. particip af eu i målet
obrukl. öruvina, öfuerwinna,
brukas i bet. svårt angripen,
medtagen, af sjukdom.

¹ männen e sa ² öruvönen au
² käporna, sa han kan lute
³ saka.
g.

N 323

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

över ²h₂a, adv., petas komf.
äpver ända. G.
över ända
L.N.

N° 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

överik

1
övoröj, n. - ed, pl. =, - ha,
häst som är andra öfuer-
lägsen i styrka l. snabb-
het. G.

№ 323.

Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övning
²övning, m., - ha, utan fl.,
öfning.

Nels blev döpt² te sp²ela
fijal¹, bora² han för lita¹
mer övning. G.

N° 323. Ljunits hd

För Larsson 1898-1900.

öning

öning -an -on -onna
y. öning etc.

Nr 4569 V. Nöbbelev Ljunis hd

I. Tngers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund